Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 102
Marți 19 aprilie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Oameni ai muncii din agricultură! Folosiți toate tractoarele, mașinile agricole și atelajele cu întreaga lor capacitate de lucru, în vederea grăbirii însămînțărilor! Arați și însămînțați repede orice porțiune de teren zvîntată, nu pierdeți nici o oră bună de lucru în cîmp! Respectați regulile agrotehnice în executarea lucrărilor, munciți cu spor și pricepere spre a termina neîntîrziat semănatul culturilor pentru a obține astfel recolte bogate!

Și culturile tehnice trebuie semănate la timp și bine

Ne aflăm în toiul muncilor agricole de primăvară, etapă deosebit de însemnată în lupta pentru obținerea unor recolte bogate. Printre numeroasele culturi ce trebuie însămînțate în cursul acestei primăveri, un loc de seamă îl ocupă și plantele tehnice. Sporirea producției la aceste plante are o mare însemnătate pentru îmbunătățirea aprovizionării industriei noastre ușoare cu materii prime, în scopul producerii de cantități tot mai mari de bunuri de larg consum.

Partidul și guvernul au luat o serie de măsuri menite să cointereseze pe producătorii agricoli în sporirea producției la hectar la sfeclă de zahăr, bumbac, in, cînepă și alte culturi de acest fel. De pildă, producătorii agricoli care au încheiat contracte pentru cultivarea de plante tehnice au primit sau urmează să primească din partea unităților cu care au contractat, pe lîngă avansuri în bani, întreaga cantitate de sămînța necesară pentru însămînțarea suprafeței contractate, îngrășăminte chimice etc. De asemenea, ei primesc îndrumări agrotehnice în scopul sporirii producției la hectar.

Ca urmare a măsurilor luate în scopul stimulării producătorilor agricoli, în acest an a crescut suprafața care va fi cultivată cu plante tehnice. Numeroși colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori din asociații simple de producție și cu gospodării individuale au încheiat contracte cu statul în vederea cultivării plantelor tehnice pe suprafețe însemnate.

La aproape toate culturile tehnice, planul de încheiere a contractelor între unitățile economice ale statului și producătorii agricoli a fost îndeplinit. O dată încheiate, contractele trebuie respectate întocmai. Acest lucru este atît în interesul cultivatorilor, cît și în cel al unităților economice contractante. Producătorii agricoli se vor putea bucura de toate avantajele prevăzute de hotărîrile guvernului dacă ei vor respecta cu strictețe obligațiile contractuale, dacă se vor strădui să obțină producții cît mai mari la hectar.

In momentul de față, una din sarcinile cele mai de seamă ale cultivatorilor de plante tehnice este aceea de a face lucrările de însămînțare la timp și așa cum cere agrotehnica. In unele regiuni ale țării, cum sînt Bîrlad, Iași, Constanța etc., unde a existat o preocupare temeinică pentru folosirea din plin a timpului prielnic de lucru, planul de însămînțare a sfeclei de zahăr a fost îndeplinit în proporție de 31—49 la sută, iar în regiunea Galați, inul a fost semănat pe o suprafață ce reprezintă 89 la sută față de plan.

Mai există însă numeroși producători agricoli, ca și unele sfaturi populare și organe agricole, care nu acordă însămînțării plantelor tehnice aceeași atenție ca celorlalte culturi. In unele regiuni mari agricole, ca Timișoara, regiunea Stalin, București și altele, plantele tehnice nu au fost însămînțate decît pe suprafețe ce variază între 8—17 la sută față de prevederile planului. In raionul Caracal, de pildă, din cele aproape 3.000 ha prevăzute pentru a fi semănate cu sfeclă de zahăr, n-au fost însămînțate — cu toate că au existat zile prielnice de lucru — decît 56 ha. Intîrzierea semănatului, nerespectarea epocii optime de însămînțat pentru fiecare cultură în parte atrag după sine micșorarea producției la hectar, fapt ce aduce pagube atît cultivatorului, cît și economiei naționale.

Ținînd seama de faptul că în primăvara aceasta lucrările agricole sînt mult întîrziate din cauza condițiilor neprielnice de climă, producătorii agricoli trebuie să folosească la maximum fiecare zi, fiecare ceas prielnic de lucru și întreg sprijinul primit din partea statului, pentru a executa neîntîrziat semănatul plantelor tehnice pe întreaga suprafață pentru care au încheiat contract.

Sfaturile populare, organele agricole și agenții pentru cultura plantelor tehnice au datoria să-i îndrume pe producători pentru ca aceștia să respecte sarcinile contractuale, însămînțînd plantele tehnice pe terenurile cele mai indicate și aplicînd întocmai regulile agrotehnice, prevăzute pentru fiecare cultura în parte. Este bine ca terenurile arate din toamnă și care în prezent sînt bătătorite de ploi să fie grăpate de cîteva ori sau lucrate cu cultivatorul înainte de a fi însămînțate. In felul acesta, sămînța va fi introdusă într-un strat bine afînat, unde va avea condiții să încolțească repede, și să răsară uniform.

O mare atenție trebuie dată calității semințelor pentru semănat. Venind în sprijinul producătorilor agricoli, statul pune la îndemîna acestora întregul necesar de sămînța aleasă și bine tratată. Producătorii au obligația prevăzută în contractul încheiat ca să semene numai sămînță din soiul primit de la stat. Pentru unele culturi ca bumbac, cînepă, etc., acțiunea de distribuire a semințelor la producători este încă în curs de desfășurare. In scopul grăbirii acestei acțiuni, sfaturile populare și organele agricole au datoria de a-i sprijini pe agenții de cultură în distribuirea la timp a semințelor, astfel încît producătorii să poată ieși la cîmp și folosi din plin fiecare zi prielnică semănatului. Este complet greșită atitudinea unor organe agricole și sfaturi populare din raionul Tîrnăveni, ca și din alte raioane, care în loc să îndrume pe producători să ridice sămînța de cînepă ce le este repartizată, lasă acest lucru în seama agenților de cultură, care cu greu se pot descurca singuri.

Datorită faptului că însămînțatul sfeclei de zahăr este întîrziat în multe regiuni, organele agricole au sarcina de a îndruma pe producători să folosească la însămînțat sămînță iarovizată. In caz că nu mai este timp pentru a se face iarovizarea, este bine ca să se semene sămînță de sfeclă ținută în apă timp de 24 de ore. Această sămînță va încolți mai repede, iar plantele se vor dezvolta mai viguros.

O dată cu semănatul, se recomandă ca să fie încorporate în pămînt și îngrășămintele chimice pe care producătorii le-au primit de la stat în baza contractului încheiat. In cele mai multe raioane din țară, producătorii au ridicat aceste îngrășăminte de la centrele respective. Nu aceeași situație există însă în raioanele Negru Vodă și Fetești din regiunea Constanța, ca și în raionul Alexandria, regiunea București, unde, lipsind îndrumarea necesară din partea organelor agricole, mulți cultivatori de bumbac nu au luat încă îngrășămintele chimice ce le-au fost repartizate.

Experiența a dovedit că folosirea îngrășămintelor chimice la cultivarea plantelor tehnice aduce mari sporuri de recoltă. Așa, de pildă, în raionul Băneasa, regiunea Constanța, pe terenurile unde s-au folosit îngrășăminte chimice, cu toate că timpul a fost neprielnic, s-au obținut anul trecut peste 600 kg de bumbac la ha, față de 250—300 kg, cît s-a obținut de pe terenurile neîngrășate. Producții medii de 1200 kg de bumbac la ha au obținut și țăranii muncitori din comuna Țigănești, raionul Alexandria, care au folosit întreaga cantitate de îngrașăminte chimice primite de la stat.

In atenția sfaturilor populare și organelor agricole trebuie să stea și problema sprijinirii temeinice din punct de vedere organizatoric și agrotehnic a țăranilor muncitori care au alcătuit asociații simple pentru cultura plantelor tehnice, astfel încît aceste asociații să poată face toate lucrările la timp și în bune condiții agrotehnice.

Timpul în care trebuie semănate plantele tehnice și executate toate celelalte lucrări agricole din campania de primăvară este foarte scurt. De aceea, este necesar să nu fie precupețit nici un efort pentru grăbirea însămînțărilor tuturor culturilor care se cer a fi semănate în această perioadă, inclusiv plantele tehnice. Este necesar să fie folosită din plin fiecare zi, fiecare ceas prielnic lucrului pe ogoare, fiindcă numai astfel vor putea fi înlăturate pierderile ce pot fi pricinuite de întîrzierea însămînțărilor, numai astfel pot fi asigurate recolte sporite la toate culturile.

Pregătiri în vederea însămînțării bumbacului

Pentru a obține în următorii 2—3 ani o producție de cel puțin 100.000 tone bumbac neegrenat, țăranii muncitori au început încă din acest an pregătirile necesare. Incepînd din anul acesta se vor cultiva cu bumbac numai terenurile prielnice care dau o producție sporită. Pentru a mări fertilitatea solului, încă din toamna anului 1954 s-a arat la 22—24 cm. adîncime aproape întreaga suprafață de teren destinată culturii bumbacului, încorporîndu-se în același timp însemnate cantități de gunoi de grajd. In primăvară, s-au grăpat toate arăturile. Cultivatorii de bumbac, pe baza contractelor încheiate cu statul, au început să primească îngrășămintele chimice necesare care vor fi împrăștiate înainte de semănat. Aplicarea îngrășămintelor chimice la cultura bumbacului va da un spor producției de cel puțin 30 la sută la fiecare hectar. Au fost pregătite de asemenea mașinile necesare însămînțărilor.

Atenție deosebită se acordă în momentul de față pregătirii semințelor. Zilnic, pornesc de la stațiile de tratare ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii spre gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, asociațiile de producție agricolă și gospodăriile individuale, cantități însemnate de semințe de calitate, bine tratate. Indată ce solul se va menține timp de 4—5 zile la o temperatură de 14 grade, vor începe însămînțările.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

O vrednică îngrijitoare de păsări

— In cinstea zilei de 1 Mai, mă angajez ca împreună cu tovarășa Tzultner Ecaterina să îngrijesc puii așa fel ca să ne rămînă în viață pe puțin 90 dintr-o sută.

După ultimul cuvînt, tovarășa Kellner Erma, îngrijitoare la puii de găină în gospodăria de stat Stupini, se așeză emoționată pe scaun. Nu-i de loc ușor să te ții de acest angajament! Puii au fost aduși abia de trei zile de la incubatorul din Cisnădie, și așa micuți sînt tare gingași. O dată numai dacă le potrivești greșit hrana sau temperatura și ai și pățit-o. Nu degeaba mortalitatea admisă la pui nu trebuie să depășească de 20 la sută. Ei, dar tov. Erma nu îngrijește puii de azi, de ieri, ci de mai bine de trei ani. Din miinile ei harnice și ale celorlalte îngrijitoare, zeci de mii de puicuțe au plecat spre halele cu găini ouătoare ale gospodăriei.

★

Nici în ruptul capului nu poți intra în puiernițe înainte de a-ți muia tălpile într-o soluție dezinfectantă. Sub privirea zîmbitoare, dar neînduplecată, a tov. Kellner, îți ștergi supus picioarele și intri într-o sală mare și luminoasă care sclipește de curățenie.

Cit de gălăgioși pot fi 2.760 de pui! Mereu neastîmpărați, ciugulind cu ciocurile lor roze din căușele cu lapte și tărîțe, piuie de parcă ar vrea să te asurzească.

Printre bateriile suprapuse în care se află puii, îngrijitoarele Kellner și Tzultner nu stau o clipă locului, mereu grijulii de soarta lor; ba curăță geamurile de murdărie, ba schimbă apa din căușe, ba controlează temperatura care trebuie să se mențină constantă.

Dar iată, în bateria 12, un pui s-a întristat. Tovarășa Kellner a și observat. Il scoate cu grijă și-l duce la izolator — spitalul puilor, cum i se spune — unde va fi supravegheat mai îndeaproape.

A venit ora mesei. Obișnuiți să primească hrană, puii au devenit și mai gălăgioși. Rațiile de porumb, tărîțe de grîu, drojdie de bere, făină de carne sînt cu grijă și din timp pregătite potrivit indicatorului afișat în hală. Nu lipsește din hrana lor nici untura de pește, care îi face să crească mai sănătoși și viguroși.

Puii au terminat de mîncat pasta și continuă să facă gălăgie. Ii ține treji soarele. La ora asta, ei trebuie să doarmă însă. Iată de ce pentru a-i face să se odihnească după masă, îngrijitoarele acoperă ferestrele cu pături.

— Din cei 2.940 de pui cîți am primit — ne spune tov. Kellner — sînt în viață cîți ați văzut adică 2.760. Cu 114 mai mulți decît mi-am luat angajamentul.

T. OPREA

Obiectivul cel mai de seamă

ORADEA (de la trimisul nostru).

Obiectivul cel mai de seamă al întrecerii patriotice care se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai între țăranii muncitori din comuna Sălard este obținerea unor însemnate sporuri de recoltă prin respectarea regulilor agrotehnice.

Folosind din plin fiecare zi bună de lucru, ei au reușit să însămînțeze pînă la 12 aprilie în bune condiții și la un înalt nivel agrotehnic 704 ha cu orz, ovăz, orzoaică, mazăre și alte culturi din urgența I.

Recoltele de 3000-3500 kg de porumb boabe la hectar obținute anul trecut pe parcelele însămînțate în cuiburi așezate în pătrat i-au făcut pe țăranii muncitori din Sălard să-și ia angajamentul de a însămînța după această metodă 950 ha cu porumb, 300 ha cu floarea-soarelui, 150 ha cu cartofi etc. In acest scop, ei și-au confecționat peste 750 de marcatoare.

Pînă acum în Sălard s-au însămînțat cu floarea-soarelui 109 ha, cu cartofi de toamnă 76 ha și în cuiburi așezate în pătrat, s-a însămînțat cu sfeclă de zahăr 135 ha.

In fruntea întrecerii patriotice organizate între circumscripțiile electorale din această comună s-au situat circumscripțiile deputaților Nagy Ion, Medesi Iolanda, Sarkadi Emeric și Kenti Rozalia. Țăranii muncitori din aceste circumscripții au terminat de însămînțat suprafețele prevăzute pentru epoca I.

Fruntașii stațiunii

ROMAN (de la trimisul nostru).

La S.M.T. Roman, întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai se desfășoară cu avînt sporit. Folosind fiecare zi bună de lucru, tractoriștii luptă ca să termine arăturile de primăvară și însămînțările din epoca I și să înceapă pe cele din epoca a II-a.

In fruntea întrecerii pe stațiune se află brigada a VII-a condusă de Bostan Nicolae, care lucrează la întovărășirea agricolă din Bozienii de Sus-Dulcești. Fruntaș pe brigadă este tractoristul Tăbîrcea Ion, care și-a îndeplinit planul pe întreaga campanie de primăvară, urmat fiind de tractoriștii Asaftei Ion și Haitiș Constantin.

O mare economie de timp și materiale se realizează la această stațiune și datorită fierarilor Alachet Iosif Mihăești și Surei Nicolae, care aplică metoda de ascuțire a brăzdarelor prin cimentare cu pilitură de fontă. Metoda constă în înroșirea brăzdarelor la foc, ascuțirea și apoi presărarea de pilitură de fontă pe vîrful înroșit. Cu un brăzdar astfel ascuțit se poate ara timp de 60 ore în loc de 20 de ore cît se ară cu unul ascuțit în mod obișnuit.

Roadele întrecerii patriotice

In centrul comunei Movila Miresei din raionul Brăila, pe un panou mare se afla un grafic în formă de ceas, care indică din trei în trei zile rezultatele întrecerii patriotice dintre circumscripțiile electorale în campania însămînțărilor de primăvară. In stînga ceasului este scris numărul circumscripțiilor, iar în dreapta procentul de realizare a planului de lucrări pe ultimele trei zile. In același timp, la panoul de onoare din comună sînt popularizați țăranii muncitori fruntași pe circumscripție și deputatul circumscripției fruntașe.

In una din serile trecute, în fața acestui grafic s-au oprit mulți țărani muncitori care se întorceau de la cîmp. Ei au constatat că și de data aceasta indicatorul roșu se afla în dreptul circumscripției electorale nr. 27. Țăranii muncitori din această circumscripție continuau să se mențină în fruntea întrecerii. Indicatorul negru, al codașilor, arăta că țăranii muncitori din circumscripția nr. 4 sînt ultimii din comună cu lucrările agricole.

In circumscripția nr. 27 este deputată țăranca muncitoare Maria Podaru, care aproape zilnic stă de vorbă cu alegătorii, îi îndeamnă să folosească zilele prielnice, chiar și perioadele scurte din timpul zilei, pentru a însămînța porțiunile de teren care se svîntă. Datorită muncii de lămurire și de organizare, țăranii muncitori din comuna Movila Miresei au terminat la timp însămînțările din epoca I. Ei au pregătit și 443 ha. ce urmează a fi cultivate cu porumb și bumbac și au grăpat culturile de toamnă pe 1.400 ha.

Această formă de agitație pentru stimularea întrecerii patriotice a fost adoptată și de țărani muncitori din comunele Tichilești, Gropeni, Valea Cînepei și altele.

In ultimele zile la poarta țăranilor muncitori fruntași la însămînțări s-a fixat o tăbliță cu numele și inscripția „Fruntaș la însămînțări". Același lucru se face și pe ulițele circumscripțiilor fruntașe, unde tăblițele sînt încadrate cu două stegulețe roșii. Grupuri de pionieri vor merge la locuințele țăranilor muncitori fruntași în campanie pentru a le înmîna buchete de flori și a-i felicita.

Ajutați de tehnicienii agricoli și stimulați prin noi forme de agitație, cultivatorii se străduiesc să folosească fiecare oră prielnică pentru a recupera timpul pierdut din cauza ploilor. In acest scop ei au format peste 600 grupe de într-ajutorare. In aproape întreg raionul, în urma acestor măsuri s-au terminat zilele acestea însămînțările din epoca I. De asemenea, au fost grăpate peste 12.000 ha. culturi de toamnă și s-au executat arături pe 19.160 ha. Intr-o serie de comune, cum sînt Traian, Vădeni, Baldovinești și altele sînt pe sfîrșite însămînțările din actuala campanie. Printre comunele fruntașe pe raion se numără și Cazasu, Latinu și Chiscani, care terminînd însămînțările celorlalte culturi, au executat și arături pe suprafețe mari în vederea cultivării porumbului. In întreg raionul planul însămînțărilor de primăvară a fost realizat în proporție de peste 34 la sută.

Fruntași în întrecerea pentru recolte bogate

Datorită interesului deosebit cu care tovarășul EUGEN OBREJA, inginer mecanic de la S.M.T. Mihai Viteazu, regiunea Constanța, s-a preocupat de buna reparare și pregătire a utilajului agricol, mecanizatorii acestui S.M.T. au ieșit în campanie la timp și cu mașinile bine reparate.

Colectivistul SANDU PASTRAMĂ din gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin"-Ianca-sat, regiunea Galați, lucrînd la însămînțări cu atelajele ce le are în primire, a reușit ca în scurt timp să însămînțeze în condiții optime o mare parte din culturile din epoca I.

GRIGORIU GRIGORE, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bălteni, raionul Vaslui, a terminat primul din comună însămînțatul culturilor din epoca I.

A început însămînțatul porumbului

In unele comune din regiunea Arad, unde temperatura solului s-a menținut zile în șir între 8—10 grade, a început însămînțarea porumbului. Anul acesta se va însămînța cu porumb în cuiburi așezate în pătrat o suprafață de 27.880 ha față de 11.322 ha cît s-a cultivat anul trecut. S.M.T.-urile din regiune au fost înzestrate cu numeroase mașini de semănat în cuiburi așezate în pătrat.

Colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale s-au pregătit din vreme pentru însămînțarea porumbului după această metodă. Mulți dintre ei și-au confecționat marcatoare sau și-au procurat plantatoare de mînă.

In numai cîteva zile, în regiune s-au însămînțat 130 ha cu porumb. Gospodăriile agricole colective din Chelmac și Felnac au și însămînțat 36 ha cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

In preajma celei de a 85-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin

Călătoria la Kașino

Din volumul „POVESTIRI DESPRE LENIN" de A. Kononov

* Locuitorii satului Kașino au construit în anul 1920, în satul lor, o uzină electrică.

Acest lucru era greu pe atunci: lipseau materialele cele mai trebuincioase; pînă și cuiele se găseau foarte rar la sate.

Și iată că într-o astfel de vreme, țăranii din Kașino au început, prin propriile lor forțe și din proprie lor voință, construirea unei uzine electrice. Cu multă greutate au găsit cîteva suluri de cablu telefonic, un cablu gros, răsucit din multe fire de sîrmă. L-au întins pe pămînt și l-au desfăcut cu tot felul de clești și chiar cu mîinile. Astfel au obținut multă sîrmă.

Din pădure aduseră bușteni din care au tăiat stîlpi, cioplindu-i cu multă îngrijire.

Trebuia acum să facă rost de o mașină electrică, de un dinam.

Dacă în acele timpuri era greu de găsit pînă și un cui, ne putem închipui cu cîtă greutate se putea găsi un dinam.

Țăranii din Kașino au plecat la Moscova. În toate locurile pe unde treceau începeau a spune că, iată, Lenin are un plan — să electrifice toată țara; iar ei acționează potrivit acestui plan.

Cu destulă greutate, țăranii din Kașino au izbutit totuși să capete un dinam.

L-au adus la Kașino și l-au așezat într-un șopron larg. Apoi au înfipt stîlpii de-a lungul străzii, au întins sîrmă, și în fiecare căsuță s-a pus cîte un bec electric.

Și cînd totul fu gata, i-au trimis lui Lenin o invitație la inaugurarea uzinei electrice.

Invitația o trimiseseră, totuși nu prea erau siguri dacă Lenin va veni, fiindcă îl știau foarte ocupat.

Cu toate acestea, au început să facă pregătiri. Au aranjat, în cea mai mare casă a satului, o masă lungă, mutînd lavițele, culerele, păturile și tot ce era de prisos. Au pregătit mîncări și au copt pîine în cinstea musafirilor.

În sfîrșit, sosi și ziua inaugurării uzinei electrice. Era în 14 noiembrie.

Țăranii nu știau dacă trebuiau să-l mai aștepte pe Lenin sau nu.

Deodată apăru în drum o mașină mică, deschisă.

În întîmpinarea ei, cei dintîi au fugit băieții. Mașina se opri. În mașină erau Vladimir Ilici și Nadejda Konstantinovna.

Vladimir Ilici se adresă băiețașilor:

— Unde aveți aci uzina electrică?

Băiețașii se bucurară!

— Plimbă-ne puțin și îți vom arăta.

Lenin îi lăsă pe copilași să se urce în mașină și porni mai departe.

În casa cea mare a fost întîmpinat de țărani.

Apoi începu să înnoade vorba. Lenin povesti despre izbînda obținută de Armata Roșie asupra gardiștilor albi, felicitînd pe țărani pentru această izbîndă.

La rîndul lor țăranii îi povestiră despre treburile lor. Lenin îi asculta cu interes. Cînd cel ce povestea se oprea o clipă, Lenin îl îndemna:

— Și mai departe?

Lenin avea o memorie excelentă: el reținuse din primul moment numele fiecăruia și le spunea țăranilor bătrîni pe nume și pe numele lor după tată: Alexei Andreevici, Vasilisa Pavlovna. Acest lucru plăcu foarte mult bătrînilor.

Convorbirea a fost atît de interesantă pentru Lenin și pentru țărani, încît nimeni nu băgă de seamă că ziua era spre sfîrșite. Un singur om era neliniștit, fotograful. El venise pentru a-l fotografia pe Vladimir Ilici împreună cu țăranii și pe loc se frămînta neliniștit: curînd se va însera și se poate ca fotografia să nu reușească din cauza luminii neîndestulătoare.

În sfîrșit, îndrăzni să spună:

— Vladimir Ilici, țăranii ar dori să se fotografieze cu dumneavoastră.

— A... așa, bine — răspunse Lenin și continuă să vorbească.

S-au mai scurs încă zece minute. Afară începu să se lase întunericul. Fotograful zise cu disperare:

— Peste cîteva minute va fi tîrziu pentru a mai face fotografia!

Vladimir Ilici îi aruncă o privire. Nu prea avea poftă să se fotografieze, dar respecta munca altuia: fotograful sosise special din oraș și pierduse timp.

Și Lenin îi spuse:

— Du-te în curte și fă pregătirile. Nadejda Konstantinovna și cu mine vom ieși imediat.

Fotograful ieși cu aparatul în stradă, pentru a-l pune la punct. Avea însă de-a face cu toți copiii din sat. Năvăliseră din toate părțile și căutau să se așeze chiar în fața aparatului.

Vladimir Ilici împreună cu Nadejda Konstantinovna ieșiră din casă. Fotograful i-a așezat în mijloc, iar în jurul lor pe țărani. Dar și aci se băgară copiii: foșgăiau printre picioare, se înghesuiau în apropierea lui Vladimir Ilici.

Fotograful se supără: trebuiau să stea cu toții liniștiți, altfel fotografia nu va reuși.

Vladimir Ilici îi astîmpără și el pe copilași, făcînd semn spre aparat.

— Priviți în găurica aceea neagră.

Copilașii îl ascultară. Fotograful își aruncă peste cap o basma neagră și lungă și înțepeni în această poziție.

Lenin îi spuse:

— Vezi să nu înghețe copiii de frig.

Cei din jur rîseră.

— Nu-i nimic, copiii noștri sînt voinici, nu li se va întîmpla nimic.

Copiii începură din nou să se miște: se vorbea despre ei. Fotograful își pierdu de această dată răbdarea și strigă:

— Drepți!

Lenin zîmbi și ieși zîmbind pe fotografie.

Apoi fu organizat, în piață, un miting.

În mijlocul pieței se afla un stîlp înalt; de el fusese prins un felinar electric nou, care nu fusese încă aprins niciodată. Stîlpul era îmbrăcat în ramuri verzi de brad și panglici roșii. Sub felinar era o măsuță.

De jur-împrejur se adunaseră nu numai țărani din satul Kașino, ci din alte sate și cătune. Mulți dintre ei veniseră de departe.

Apropiindu-se de măsuță, Lenin își începu cuvîntarea.

— Satul vostru Kașino pune în funcțiune o uzină electrică. Minunat lucru! Dar acesta este numai un început. Întreaga noastră republică va trebui să fie inundată de lumină electrică: acest lucru ni-l punem ca sarcină...

Cînd Lenin își isprăvi cuvîntarea, orchestra intonă „Internaționala". În aceeași clipă, în șopronul în care era instalat dinamul, mecanicul dădu drumul curentului.

Felinarul electric din piață se lumină din ce în ce mai tare și începu să ardă.

Pînă atunci, colibele țăranilor din Kașino erau luminate de mici opaițe care abia ardeau și aruncau o lumină verde, întunecată.

Privind lumina electrică strălucitoare, cineva rosti:

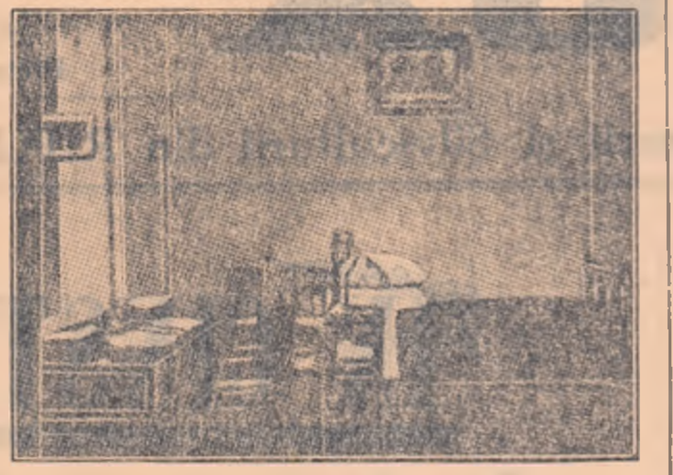
— Iată, s-a aprins la noi lampa lui Ilici.

Și Ilici își luă rămas bun de la țărani.

După aceea, se îndreptă spre mașină. Se înnoptase de tot; vîntul rece de noiembrie bătea în față.

Depărtîndu-se de sat, Vladimir Ilici privi înapoi. Peste cîmpurile întunecate, se vedeau ferestrele bine luminate ale caselor din satul Kașino.

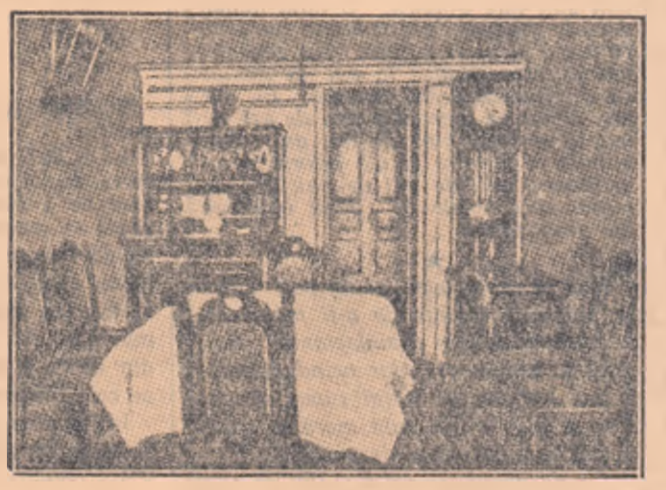
Aici a trăit și a muncit V. I. Lenin

Locuința lui V. I. Lenin la Kremlin. Odaia lui Ilici.

Cabinetul de lucru al lui V. I. Lenin la Kremlin.

Locuința lui V. I. Lenin la Kremlin. Sufrageria.

Noi ediții din lucrările lui V. I. Lenin

Operele lui Vladimir Ilici Lenin, marele învățător al oamenilor muncii de pretutindeni, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, sînt larg răspîndite în țara noastră.

Pînă în februarie 1955, Editura de stat pentru literatură politică a publicat 105 titluri din lucrările lui Lenin într-un tiraj de 4.304.400 de exemplare, dintre care 150.000 de exemplare în limbile minorităților naționale.

Din operele lui V. I. Lenin au fost publicate 16 volume într-un tiraj total de 1.235.000 de exemplare. S-au publicat de asemenea în două ediții Operele alese, vol. I și II, în aproape 250.000 de exemplare.

Lucrarea lui V. I. Lenin, „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului", a apărut în patru ediții, într-un tiraj de 200.000 de exemplare; „Stîngismul — boala copilăriei comunismului" — în patru ediții în 190.000 de exemplare; „Revoluția proletară și renegatul Kautsky" — în trei ediții, în 127.000 de exemplare; „Despre cooperație" — în două ediții, în 170.000 de exemplare; „Marea inițiativă", „Cum trebuie organizată întrecerea?" — în două ediții, în 200.000 de exemplare; „Despre impozitul în natură" — în patru ediții, totalizînd 195.000 de exemplare.

Cu prilejul împlinirii a 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, Editura de stat pentru literatură politică pregătește tipărirea în limba romînă a unor culegeri de lucrări ale marelui Lenin. Astfel, va fi editat volumul „Despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănime", care înmănunchiază în cele 716 pagini ale sale principalele lucrări ale lui Lenin despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănime. Vor mai fi editate în broșuri și unele culegeri.

In afară de aceste lucrări Editura de stat pentru literatură politică va edita în cursul acestui an noi titluri. Vor fi publicate volumele 8, 9, 28, 29 ale Operelor lui V. I. Lenin, culegerile „Despre cultura proletară", „Marxismul și insurecția".

(Agerpres)

Adunări și conferințe închinate memoriei lui Lenin

In întreaga țară, oamenii muncii se pregătesc să aniverseze în mod solemn împlinirea a 85 de ani de la nașterea genialului învățător al omenirii progresiste și conducător al proletariatului — Vladimir Ilici Lenin.

In ziua de 10 aprilie, la căminele culturale din comunele și satele regiunii București au avut loc conferințe cu tema „Lenin — marele geniu al omenirii progresiste", „Leninismul — călăuza oamenilor muncii din țara noastră în lupta pentru apărarea păcii".

In multe cămine culturale, conferințele au fost urmate de filme și de programe artistice închinate memoriei marelui Lenin. La unele manifestări și-au dat concursul și artiști ai teatrelor din Capitală, care au citit fragmente din diferite lucrări literare inspirate din viața și lupta lui Vladimir Ilici Lenin.

Pretutindeni la aceste adunări au participat mulți țărani muncitori. In comuna Cacomeanca, raionul Călărași, de exemplu, numărul participanților a fost de 400, iar în Slobozia Gară, raionul Racari, de 300 etc.

Și în regiunile Stalin, Iași, Regiunea Autonomă Maghiară etc., s-au pregătit și trimis la sate numeroși agitatori și propagandiști care vor ține conferințe la căminele culturale despre viața și geniala învățătură a lui V. I. Lenin.

Să îngrijim semănăturile după cerințele agrotehnice

Printre muncile agricole care trebuie efectuate acum, în primavară, în vederea obținerii unei recolte sporite în acest an, o însemnătate deosebită o au lucrările de întreținere a culturilor de cereale păioase.

Experiența maeștrilor recoltelor bogate din Uniunea Sovietică și din țara noastră a dovedit că, în lupta pentru sporirea producției agricole, lucrările de întreținere a culturilor sînt tot atît de importante ca și lucrările de pregătire a terenului și de însămînțare.

Pentru a veni în ajutorul cultivatorilor, indicăm principalele lucrări de întreținere a culturilor de cereale păioase care trebuie efectuate în această perioadă.

Scurgerea apei care bălțește pe semănături. Din cauza ploilor care au căzut în cantități mari în această primăvară, pe unele suprafețe de teren argiloase, compacte, în special în regiunile București, Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară, apa bălțește pe semănături, putînd provoca moartea plantelor prin înăbușire. In scopul evitării acestui pericol, trebuie luate fără întîrziere măsuri pentru scurgerea apei. Astfel, se vor face — cu plugul sau cu cazmaua — șanțuri de scurgere spre locurile mai joase. Pentru a se înlătura pericolul formării ogașelor pe locurile unde terenul este mai înclinat, se recomandă ca aceste șanțuri să se facă în zig-zag.

Grăpatul semănăturilor. In condițiile acestei primăveri, în multe locuri terenurile ocupate de semănături sînt bătătorite din cauza ploilor prea dese. Pe aceste terenuri îndesate, care au prins crustă la suprafață, apa din adîncime se evaporă repede și în cantități mari. Pentru a împiedica această evaporare, trebuie făcut grăpatul semănăturilor.

Nu trebuie însă să fie grăpate toate culturile de toamnă. Așa, de pildă, semănăturile care au ieșit slăbite din iarnă și dezrădăcinate nu se vor grapa, deoarece colții grapei vor smulge multe plante din pămînt, rărind și mai mult culturile. Aceste semănături se vor tăvălugi, ceea ce va contribui la o bună înrădăcinare a plantelor. De asemenea, nu trebuie grăpate semănăturile de pe terenurile nisipoase și care nu au scoarță. Pentru a se putea dobîndi rezultate bune se vor grapa numai culturile care au ieșit bine din iarnă și au o dezvoltare și înfrățire normală. Pentru a se evita smulgerea plantelor, grăpatul să se facă numai de-a curmezișul sau oblic pe direcția rîndurilor și nicidecum în lungul lor. Dacă pămîntul este prea bătătorit și are scoarță prea groasă pentru a nu se rupe plăci mari la grăpat trebuie să se aștepte întîi o ploaie și apoi să se grăpeze de îndată ce pămîntul s-a zvîntat.

In regiunile secetoase de stepă și silvostepă, este necesar să se folosească grapa stelată rulantă. Aceasta, neavînd colții ascuțiți, nu provoacă smulgerea sau rărirea plantelor, ci numai sparge scoarța și afînează bine pămîntul fără a mișca plantele din loc. Grapa fiind destul de grea, îndeasă puțin pămîntul, înlocuind astfel un tăvălug.

In regiunile umede cu soluri mai grele se poate întrebuința grapa obișnuită de fier.

Ingrășarea plantelor în timpul vegetației. Această lucrare contribuie la refacerea plantelor și la o mai bună creștere și dezvoltare a lor.

La îngrășarea suplimentară a plantelor în primăvară se folosesc de regulă îngrășămintele minerale și îndeosebi acelea care conțin azot.

Dacă plantele tînjesc, nu cresc bine, sînt rare și au culoarea verde-gălbuie, este semn că ele suferă din cauza hranei și mai ales din cauza lipsei de azot din pămînt. In asemenea cazuri, trebuie aplicate semănăturilor îngrășăminte azotate, cum ar fi azotatul de amoniu sau azotatul de sodiu. Aceste îngrășăminte se dau în cantități de 60—90 kg la ha, împrăștiindu-se pe semănături în mod uniform, în așa fel încît să fie îngropate în pămînt o dată cu grăpatul. Dacă îngrășămintele se dau mai tîrziu, cînd plantele au crescut mai înalte, se împrăștie pe pămînt fără a se mai grăpa. In acest caz, este bine ca îngrașămintele să se aplice cînd solul este umed, îndată după o ploaie.

Ingrașămintele minerale se pot da cu rezultate bune și la culturile care au ieșit bine din iarnă. Experiențele Institutului de cercetări agronomice au arătat că dacă în primăvară se aplică îngrășăminte minerale la semănăturile de toamnă, recolta sporește simțitor. Așa, bunăoară, la stațiunea experimentală Moara Domnească din regiunea București, cultura de grîu de toamnă, îngrășată în primăvară cu 90 kg de azotat de amoniu la ha, a dat un spor de peste 500 kg de boabe la ha față de grîul neîngrășat. La stațiunea experimentală de la Mărculești, regiunea Constanța, aceeași cantitate de azotat de amoniu aplicată în primăvară la fiecare hectar cu grîu de toamnă a dat un spor de 504 kg de grîu la ha față de cultura neîngrășată.

La grîul de primăvară, îngrășarea suplimentară se face de obicei în timpul înfrățirii lui. Este bine însă ca îngrășarea la această cultură să se facă în două reprize: prima dată să se dea îngrășăminte în timpul înfrățitului în scopul de a grăbi formarea frunzelor și înfrățirea, iar a doua oară la sfîrșitul înfrățirii, cînd începe formarea spicului.

Plivitul. Plivitul se face în scopul de a distruge buruienile. Experiențele făcute la stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului au dovedit că buruienile pot aduce pagube de recoltă de 25—30 la sută.

In condițiile acestei primăveri, datorită ploilor abundente, buruienile pot invada toate culturile și în special pe cele de cereale păioase. Pentru a înlătura pagubele pe care le-ar provoca dezvoltarea buruienilor, trebuie să se ia toate măsurile necesare ca plivitul să se facă la vreme și anume atunci cînd plantele sînt încă mici (de obicei după ce au înfrățit), iar buruienile nu s-au înrădăcinat încă prea tare și se pot smulge ușor cu mîna.

Plivitul nu trebuie făcut îndată după o ploaie, deoarece pămîntul, fiind prea umed, se bătătorește. De asemenea, nu se recomandă plivitul atunci cînd solul e prea uscat, fiindcă în acest caz multe buruieni nu pot fi smulse cu rădăcini și după cîteva zile cresc din nou. Dacă pămîntul este uscat, plivitul trebuie făcut cu oticul.

Buruienile plivite trebuie înlăturate din cîmp și scoase la drum, iar haturile și marginile drumurilor e necesar să fie cosite înainte de înflorirea buruienilor. Plivitul se face ori de cîte ori este nevoie — cel puțin de două ori — și încetează atunci cînd plantele au format pale.

Un alt mijloc de combatere a buruienilor îl constituie folosirea substanțelor chimice denumite ierbicide, care au proprietatea de a distruge buruienile fără a ataca plantele cultivate. Cea mai întrebuințată din aceste substanțe chimice este ierbicidul 2,4 D. Ierbicidele se folosesc mai ales sub formă de stropiri și uneori sub formă de prăfuiri, atunci cînd plantele de cultură sînt răsărite. Deocamdată aceste ierbicide se aplică mai mult pentru distrugerea buruienilor din culturile de grîu, orz, ovăz, mei, sorg, iarbă de Sudan. Acum se studiază și alte ierbicide care să se poată aplica și culturilor de bumbac, sfeclă, cartofi și altele.

Experiențele făcute de secțiunea de Fitopatologie a I.C.A.R.-ului la stațiunea experimentală Valul lui Traian din regiunea Constanța au dovedit că cultura de grîu care a fost tratată cu ierbicid 2,4 D împotriva rapiței sălbatice a dat o producție dublă la ha față de cultura netratată cu ierbicid.

Acestea sînt cele mai importante lucrări de îngrijire care trebuie executate acum, în primăvara, la culturile de cereale. Efectuînd aceste lucrări la vreme și în bune condiții agrotehnice, oamenii muncii din agricultură vor contribui la sporirea recoltei de cereale la hectar, la creșterea producției agricole.

Ing. N. ȘERBANESCU
de la Institutul de cercetări agronomice București

Lotul demonstrativ al cercului agrotehnic

Primul curs agrotehnic din Chetrești, sat de prin părțile Vasluiului, a luat ființă doar de cîteva luni. Erau în total vreo 25 de cursanți. Invățătorul Cezar le vorbea clar și pe înțeles, iar țăranii muncitori, unii cu tîmplele încărunțite, aveau caiete în care își notau toate lecțiile. Și poate că încă multă vreme lucrurile s-ar fi mărginit la atît — învățătorul să le vorbească și oamenii să-și noteze. Dar, într-o zi, după ce vorbise despre pagubele pe care le aduce mușuroitul, învățătorul le-a pus cursanților o întrebare:

— Spuneți-mi, tovarăși, care din voi va prăși în acest an porumbul așa cum am învățat aici și nu va mai face mușuroi?

In sală s-a făcut tăcere. Oamenii se priveau între ei întrebători și fiecare aștepta parcă să audă ce va spune celălalt. In sfîrșit, Constantin Kalmuschi se ridică în picioare și își spuse gîndul:

— Eu nu zic că nea Cezar (așa îi zic chetrăștenii învățătorului) nu ne învață bine. Dar eu nu pot să-mi las copiii fără mămăligă. O fi drept ce scrie în carte, nu zic ba, dar pînă n-oi vedea eu cu ochii mei că porumbului îi place mai mult prașila decît mușuroiul, eu tot așa am să muncesc cum am apucat din moși-strămoși.

Au mai vorbit și Ion Sălceanu și Natalia Mihalcea și Stefan Andronache și toți au zis cam același lucru: că vor întîi să vadă dacă într-adevăr și la ei în sat porumbului îi priește mai bine prașila decît mușuroiul.

Nimeni însă nu se încumetă să încerce pe pămîntul său. Atunci au hotărît să ceară sfatului popular din comună o parcelă de pămînt pe care să facă un lot demonstrativ al cercului agrotehnic.

Venise vara. Vara secetoasă a lui 1952. Dar cu toată seceta, pe lotul demonstrativ, unde fusese prășit de trei ori, porumbul creștea frumos și mare. Cursanții și oamenii din sat își făceau mereu drum pe la lotul demonstrativ.

Cînd a venit vremea recoltării, aproape întreg satul s-a adunat la lotul demonstrativ. Și în fața tuturor s-a cîntărit porumbul. Recolta obținută a fost mai mare cu 300 kg la hectar decît cea mai bună din sat.

In anul următor, la cercul agrotehnic au venit să se înscrie cu mult mai mulți țărani muncitori. Constantin Kalmuschi și Grigoriu Grigore, deși îl absolviseră, au cerut să fie lăsați să-l mai urmeze o dată. Și bine au făcut, pentru că aici au prilejul să învețe încă multe lucruri noi. In acest an nu se mai punea atît de serios problema mușuroitului, de care se convinseseră pînă și copiii că aduce pagubă. Acum se dădea bătălia pentru însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

— Vom încerca întîi pe lotul nostru demonstrativ, spuse învățătorul.

— Semăn și eu, pe o parcelă, în cuiburi așezate în pătrat — a spus Constantin Kalmuschi — și marcatorul îl voi face eu. Am văzut la gospodăria colectivă din Bălteni cum se face.

Aproape toți cursanții au semănat în acel an o parte din porumbul lor în cuiburi așezate în pătrat și i-au făcut și polenizare artificială suplimentară.

— Porumb ca ăsta n-a fost pe aici de cînd mă știu, se minuna Vasile Popa, cel mai în vîrstă cursant.

800—1000 kg la hectar era cea mai mare recoltă obținută vreodată pe dealurile argiloase ale Chetreștilor. Anul trecut, țăranii muncitori care și-au îngrășat și lucrat ogoarele, așa cum au învățat la cercul agrotehnic, și au semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, au cules cîte 2.400 kg de porumb boabe la hectar.

★

Acum muncile pe lotul demonstrativ sînt în toi. Sălceanu Constantin, unul din fruntașii satului în campania de primăvară, bronește partea de teren care a fost arată în toamnă. Grecu M. Vasile a venit cu plugul și ară o altă parcelă. Anul acesta au de făcut multe experiențe pe acest lot. Inginerul agronom Tărăsescu de la sfatul popular din Vaslui le-a adus un porumb alb din comuna Albești, care se seamănă o dată cu orzul și dă o producție de 5.000 kg la hectar. Stiuletele pe care l-a adus a avut 600 boabe. Aceste 600 de boabe vor fi semănate în trei etape pentru a se determina timpul optim de semănat în satul lor. Pe acest lot vor semăna și hibridul obținut anul trecut prin încrucișarea soiului de porumb portocaliu de Tîrgu Frumos cu cel local moldovenesc.

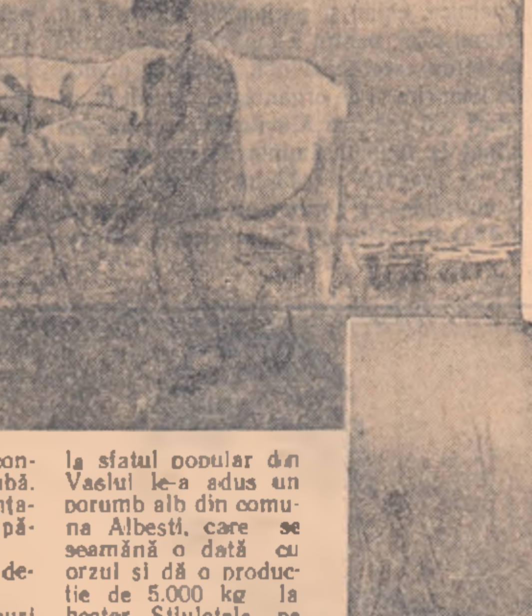
O altă experiență are drept scop stabilirea numărului de boabe ce trebuie puse în fiecare cuib. Astfel, porumbul local îl pun în cuiburi așezate în pătrat pe trei parcele: pe o parcelă pun cîte un singur bob la cuib, pe alta cîte două boabe, iar pe cealaltă cîte trei.

Pe lotul demonstrativ cursanții vor semăna anul acesta și cartofi iarovizați, ceea ce nu s-a făcut încă pînă acum în satul lor.

Lotul demonstrativ al cercului agrotehnic din satul Chetrești, comuna Bălteni, are un rol din ce în ce mai important în lupta pentru răspîndirea metodelor agrotehnice. Cei 75 de țărani muncitori cu gospodării individuale care au absolvit cercul agrotehnic aplică acum în munca lor în mod consecvent cele învățate și răspîndesc metodele noi în muncă. In satul Chetrești aproape toți țăranii muncitori cu gospodării individuale vor semăna în acest an porumbul după metoda cuiburilor așezate în pătrat și îi vor face polenizarea artificială suplimentară pentru a obține recolte cît mai mari. Nici unul dintre ei nu va mai practica mușuroitul.

Ieșind la vreme la însămînțări, după sfatul agronomului, țăranii muncitori din Chetrești au cîștigat steagul de sat fruntaș pe comună în muncile din campania de primăvară.

CECILIA PRIMU

Țăranii muncitori participă cu mult interes la lucrările de însămînțări pe lotul demonstrativ al cercului lor agrotehnic.

In fotografia din stînga: Stefan Ignat, membru al cercului agrotehnic, înainte de însămînțare grapează arătura făcută din toamnă.

In fotografia de mai jos: Țăranul muncitor Ion Costache, membru al cercului agrotehnic, execută arătură de bună calitate.

Realizări în cadrul „Lunii Pădurii"

In regiunea Craiova

In cadrul „Lunii Pădurii", în regiunea Craiova s-au obținut rezultate deosebite în acțiunea de protecție a pădurilor împotriva atacului de lymantria. In acest scop au fost folosite și avioanele, ca, de pildă, în pădurea Morunglav, raionul Balș, unde cu ajutorul acestora s-au împrăștiat preparate chimice pe o suprafață de peste 2000 ha. O contribuție de seamă în această acțiune au dat-o și pionierii și utemiștii, care în cîteva zile au strîns ouăle de lymantria de pe mari suprafețe de pădure.

Pentru a se mări fondul de vînat, în unele păduri din această regiune au fost colonizate animale din specii nobile. Așa, de pildă, în pădurea Cobia, raionul Segarcea, au fost aduși și colonizați 250 de fazani, iar în pădurea Răsca-Hotărani din raionul Caracal, un mare număr de cerbi lopătari.

Pe străzile și bulevardele orașului Craiova au fost plantați pînă acum cîteva zile 6500 de puieți de talie înaltă din speciile: tei, frasin, ulm, dud etc. La aceste lucrări au participat utemiștii și pionierii din 20 de școli elementare și medii din localitate.

In regiunea București

In regiunea București, vegetația a pornit mai devreme decît în regiunile de deal și munte. De aceea, încă de la sfîrșitul lui martie au început lucrările de împădurire, pînă la 10 aprilie plantîndu-se peste 600.000 de puieți de diferite specii ca: salcîm, stejar, tei etc. Cele mai multe plantări s-au făcut pe malurile nisipoase ale Argeșului, spre a se feri de inundații cîmpurile agricole.

In regiunea Timișoara

In regiunea Timișoara au început de asemenea lucrările de împădurire la care participă numeroși țărani muncitori, tineri, elevi și pionieri. Inainte de începerea acțiunilor s-au organizat conferințe la căminele culturale în care tehnicienii și inginerii silvici au vorbit despre importanța acestor acțiuni. Cu ajutorul muncii voluntare a țăranilor muncitori și a tineretului s-au scos din pepinierele silvice 64.000 de puieți, s-au făcut lucrări de îngrijire a arboreturilor pe o suprafață de 70 hectare, s-au însămînțat cu semințe forestiere 9 hectare și s-au făcut plantări de puieți pe 6 hectare și jumătate.

In regiunea Cluj

„Să ne refacem pădurile". Cu această lozincă, organele silvice ale raionului Huedin au început munca în cadrul „Lunii Pădurii".

Planul de acțiune întocmit de aceste organe prevede desfundarea terenului în pepiniera Zam, pe suprafața de 10 ari, plantații pe 3 ha în pădurea Egres, pe 1 ha în pădurea Răchitele și pe 2 ha în pădurea Rogojel, curățirea parchetelor de crengi pe 10 ha în pădurea Rogojel și pe 20 ha în pădurea Mărgău.

De asemenea, planul de acțiune mai prevede întreținerea plantațiilor de rășinoase pe suprafețe de 100 ha și a plantațiilor de foioase pe suprafața de 20 ha.

Toate aceste lucrări vor fi executate de către tehnicienii, maeștrii și pădurarii din raza ocolului silvic Huedin, precum și de țăranii muncitori și colectiviști.

TIMPUL PROBABIL
pentru zilele de 20, 21, 22 aprilie

Vremea se menține rece cu cerul schimbător mai mult noros, la începutul intervalului în jumătatea de sud-est a țării. Precipitații locale sub formă de ploaie de scurtă durată vor continua să cadă în sudul și răsăritul țării.

Vînt potrivit cu intensificări pînă la tare în răsăritul țării la începutul intervalului. Temperatura staționară mai întîi, apoi în ușoară creștere. Inghet slab local în timpul nopții și condiții favorabile producerii brumei, cu deosebire în nordul țării și zona deluroasă.

Fiecare oră bună de lucru — pentru însămînțări!

Buna organizare a muncii — cheia succeselor

La sfîrșitul primei decade din luna curentă, sfatul popular al comunei Perișori, regiunea Craiova, a analizat într-o ședință lărgită mersul muncilor agricole de primăvară. Cu acest prilej, s-a constatat că, deși timpul a îngăduit executarea lucrărilor agricole, totuși, din pricina unei slabe organizări a muncii, însămînțările culturilor din epoca I decurgeau într-un ritm mult prea încet față de posibilități, fiind rămase în urmă. Numeroși țărani muncitori fruntași, participanți la ședință, ca Dumitru Enache, Chițu Vieru și alții, au arătat că întîrzierea lucrărilor de însămînțări se datorește nefolosirii tuturor atelajelor la munca cîmpului și îndeosebi faptului că unii țărani muncitori, în loc sa folosească fiecare ceas din timpul prielnic, au așteptat mai întîi ca vremea să se mențină frumoasă zile de-a rîndul.

La sfîrșitul acestei ședințe, s-a hotărît să se ia unele măsuri concrete menite să ducă la desfășurarea muncilor agricole într-un mod cît mai organizat, la folosirea din plin a fiecărei ore din timpul prielnic executării însămînțărilor. In acest scop, fiecărui deputat i s-a dat ca sarcină principală desfășurarea unei temeinice munci de lămurire în rîndul țăranilor muncitori din circumscripția respectivă în vederea mobilizării lor la munca cîmpului.

O mare atenție s-a acordat și discutării problemelor privind organizarea întrecerii patriotice între circumscripțiile electorale și între țăranii muncitori din cadrul aceleași circumscripții. Tovarășa deputat Curta din circumscripția a 25-a a chemat la întrecere toate celelalte circumscripții electorale din comună. Ea a propus ca obiectiv principal al întrecerii terminarea semănatului culturilor din epoca I pînă la 14 aprilie, iar a porumbului pînă la 25 aprilie. Toți deputații au primit cu bucurie chemarea la întrecere, luîndu-și angajamentul de a depune eforturi sporite pentru a antrena în întrecere pe toți țăranii muncitori din circumscripția lor.

Ca urmare a întrecerii pornite între țăranii muncitori, ritmul lucrărilor de arături și însămînțări s-a intensificat.

Țăranii muncitori din comuna Perișori, mobilizați de deputații comunali și îndrumați de organele agricole, ieșind la cîmp în zile bune de lucru în număr mult mai mare, au reușit ca prin folosirea chibzuită a atelajelor să termine însămînțatul culturilor din epoca I cu 2 zile înainte de termen.

Controlînd zi de zi starea cîmpului, tehniciana agronom Nițu Floarea a constatat că temperatura în sol se menține de cîteva zile între 8—9 grade. Acest lucru ea l-a adus imediat la cunoștința comitetului executiv al sfatului popular, care, cu ajutorul deputaților, a făcut mobilizarea țăranilor muncitori la semănatul porumbului.

Ascultînd sfatul agronomului, țăranii muncitori din Perișori, au reușit în numai 2 zile să însămînțeze peste 300 ha cu porumb, depășind astfel cu mult viteza zilnică de lucru planificată.

Pe panoul de onoare din comună, fruntașe în întrecerea patriotică au fost trecute circumscripțiile 14 și 24. Tot pe același panou sînt înscrise la loc de frunte numele țăranilor muncitori Dumitru Gh. Florea, Chițu Vieru, Grigore Cătănoiu și alții, care, prin folosirea fiecărui ceas prielnic de lucru, au reușit să obțină cele mai bune rezultate la lucrările de semănat.

GH. LEU

In ciuda timpului neprielnic

Soarele trecuse de amiază cînd Sabri Emurla, președintele gospodăriei agricole colective din Cobadin, și tînărul inginer agronom Nelersa Iordache au ajuns la marginea tarlalei pe care mecanizatorii de la S.M.T.-ul din aceeași comună, împreună cu harnicii colectiviști, însămînțau de zor floarea-soarelui.

Potrivit planului stabilit cu o zi înainte în consfătuirea cu brigadierii de cîmp ai gospodăriei și cu tractoriștii de la S.M.T., lucrările de însămînțare a florii-soarelui, care începuseră de cîteva zile, trebuiau terminate pînă în seara aceleiași zile.

Incă din zori, colectiviștii, folosind toate mașinile de semănat, începuseră să semene orz și ovăz de-a curmezișul rîndurilor semănate de curînd cu floarea-soarelui, pentru a marca astfel intervalele pe care mai tîrziu vor merge cultivatoarele spre a face buchetatul.

Aceasta era noua metodă de însămînțare a prășitoarelor în cuiburi așezate în pătrat, metodă în jurul căreia se iscaseră discuții vii. Unii dintre colectiviști se împotriviseră la început, susținînd că se face risipă de sămînță. După ce însă inginerul colectivei le-a explicat că „plusul" de sămînță de orz sau ovăz este cu totul neînsemnat față de economia mare de timp ce se poate realiza prin folosirea mijloacelor mecanizate la prășit și față de sporul de recoltă, s-au convins cu toții de importanța aplicării acestei metode.

— Iată-i că se întorc, zise președintele. De pe una din semănători săriră colectiviștii Bălăneanu Constantin și Chiper Nicolae din brigada a 5-a.

— Cu ultima tură de astăzi, spuse vesel colectivistul Bălăneanu Constantin adresîndu-se președintelui și inginerului, am terminat însămînțatul tuturor culturilor din epoca I.

*

Multe necazuri au avut de înfruntat cei din Cobadin din cauza vremii neprielnice. Ploile nu mai conteneau și colectiviștii se gîndeau îngrijorați că nu vor putea însămînța terenul lor de sute de hectare la timp și în condițiile cerute de agrotehnică.

In fața acestei situații, colectiviștii n-au încrucișat însă brațele. Folosind fiecare zi, fiecare ceas bun de lucru, ei au continuat cu însuflețire bătălia lucrărilor agricole de primăvară.

Alături de cele 3 brigăzi de tractoare ale S.M.T.-ului, colectiviștii au folosit, atît la arat cît și la semănat, toate forțele și mijloacele ce le stăteau la îndemînă, pentru a grăbi ritmul lucrărilor. Antrenați în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, ei nu s-au lăsat nici o clipă mai prejos decît tractoriștii. Organizîndu-și temeinic munca au reușit să însămînțeze zilnic cu fiecare mașină cîte 5 hectare de teren. In felul acesta, într-un timp scurt toate culturile din epoca I au fost semănate în întregime. In fruntea celor mai harnici s-au situat colectiviștii din brigada a II-a condusă de Petre Mihai, care a terminat lucrările cu 2 zile înainte de termen.

In prezent, colectiviștii din Cobadin continuă cu avînt sporit lucrările de pregătire a terenului în vederea însămînțării porumbului, bumbacului și a celorlalte culturi tîrzii de primăvară.

N. IANCU

SFATUL ZOOTEHNISTULUI

Cum trebuie hrănite animalele tinere

O dată cu venirea primăverii, pentru crescătorii de animale începe o perioadă de mare răspundere. In acest timp au loc cele mai multe fătări la animale.

Experiența gospodăriilor fruntașe ne arată că acolo unde animalele au fost bine îngrijite la fătare, iar tineretul nou născut a constituit obiectul unor îngrijiri, hrăniri și adăpostiri atente, pierderile au fost mult reduse sau chiar complet lichidate.

Și producția pe care animalele o vor da o dată ajunse la maturitate depinde în mare măsură de felul cum au fost îngrijite încă din primele zile de la fătare.

Iată, de exemplu, stațiunea experimentală zootehnică Palas din regiunea Constanța. De la oile merinos crescute în această stațiune, s-a obținut anul trecut o producție medie de 6,3 kg de lînă de cea mai bună calitate, pierderile de miei fiind aproape lichidate.

Tot așa de grăitor este și exemplul gospodăriei agricole colective din comuna Baba Ana, regiunea Ploești, unde pierderile la miei au fost de asemenea neînsemnate, iar producția medie de lînă a trecut de 3 kg de fiecare oaie țigaie.

De mare importanță pentru sănătatea și dezvoltarea animalelor tinere este felul cum sînt hrănite. In prima perioadă a vieții lor, animalele tinere se hrănesc numai cu laptele mamei. Curînd însă, materiile hrănitoare conținute în lapte nu mai ajung pentru a asigura creșterea unor animale viguroase și bine dezvoltate. De aceea, este nevoie ca de la o anumită vîrstă să li se aplice metoda hrănirii suplimentare. Hrănirea suplimentară se face diferit pentru fiecare specie de animale.

Hrănirea suplimentară a purceilor trebuie începută foarte de timpuriu, la 5-7 zile de la fătare.

In primul rînd, li se vor da grăunțe prăjite, care se vor pune în tăvițe, așezate în boxe separate așa fel încît scroafa să nu poată ajunge la ele. Grăunțele prăjite, pe lîngă că sînt hrănitoare, contribuie la dezvoltarea mușchilor masticatori (de mestecare) ai purceilor, ceea ce face ca mai tîrziu ei să poată consuma bine nutrețurile.

Tot de la această vîrstă purceii trebuie să primească cărbune de lemn pisat și substanțe minerale — cretă furajeră, făină de oase, lut roșu — care se vor pune de asemenea în tăvițe, alături de grăunțele prăjite.

De foarte multe ori, chiar de la începutul alăptării, în creșterea purceilor se resimte lipsa fierului din organism, ceea ce duce la anemierea lor. Pentru a preveni aceasta, trebuie să li se dea sulfat de fier (calaican). Calaicanul li se dă sub forma unei soluții (2,5 grame de sulfat de fier ce se dizolvă într-un litru de apă). In primele zile de alăptare, se stropește cu această soluție ugerul scroafei. Mai tîrziu, se adaugă soluția la hrana suplimentară.

De la vîrsta de 10 zile este bine să se dea purceilor și lapte de vacă. Laptele poate fi dat proaspăt sau ca lapte acidofil. Se va începe cu 50 gr pe zi de fiecare purcel, cantitate ce se va spori treptat astfel ca la înțărcare (la vîrsta de 2 luni) fiecare purcel să primească 0,5-1 litru. De la această vîrstă de 10 zile, purceilor li se vor da ca hrană suplimentară amestecuri de nutrețuri uruite și anume: porumb, ovăz, orz, făină de carne, drojdie de bere uscată, grăunțe de leguminoase, făină de lucernă sau trifoi, cretă furajeră, făină de oase.

Pentru a fi bine consumate, amestecurile se dau parte sub formă de terci gros, parte sub formă dospită (fermentată); pentru rația de seară, se dă uruială uscată.

De la vîrsta de 20-25 zile e bine să se dea purceilor și sfeclă, cartofi fierți, morcovi.

Hrănirea suplimentară a mieilor începe de la vîrsta de 3-4 săptămîni. Cea mai bună hrană suplimentară a mieilor o constituie un amestec făcut din părți egale de ovăz și orz uruit și tărîțe de grîu. Acest amestec se dă mieilor în jgheaburi așezate în ocoale speciale, în care să nu pătrundă oile.

De la vîrsta de 6-8 săptămîni, mieii pot primi ca hrană suplimentară numai ovăz uruit. Se începe cu 20 grame de fiecare miel, ajungîndu-se treptat la 200 și chiar 300 grame pe zi.

In același timp, mieii trebuie obișnuiți să consume și fîn. Cel mai bun fîn se consideră fînul de lucernă sau trifoi cu frunze cît mai multe.

Hrănirea suplimentară a vițeilor. Atît în cazul alăptării direct de la ugerul vacii, cît și în cazul alăptării artificiale (cu biberonul), de la vîrsta de 3-4 săptămîni vițeii trebuie hrăniți suplimentar. Aceasta este mai necesar cînd vițeii sînt hrăniți cu lapte smîntînit, care este mai sărac în materii hrănitoare decît laptele integral (nesmîntînit).

Hrana suplimentară a vițeilor este formată din amestecuri de grăunțe uruite etc. Pentru completarea necesarului de vitamine, se vor da vițeilor morcovi roșii și fîn de calitate bună.

De la vîrsta de o lună și jumătate, în hrana vițeilor vor intra și rădăcinoase, iar din luna a treia, nutreț murat.

O mare importanță în creșterea animalelor tinere o are pășunatul. Mișcarea la aer și la soare, precum și iarba fragedă de pășune, le întăresc și contribuie mult la buna lor dezvoltare.

Pentru animalele tinere se aleg pășuni uscate, cu iarbă fragedă, aflate în apropierea adăpostului lor. Timpul de pășunat se va mări treptat.

O operație de mare însemnătate în creșterea animalelor tinere o are înțărcarea. Aceasta trebuie făcută cu încetul, în cîteva zile, timp în care se reduce numărul alăptărilor pînă la înțărcarea completă. Vîrsta de înțărcare trebuie stabilită cu multă grijă. In general, cu cît animalele tinere sug mai mult, cu atît ele cresc și se dezvoltă mai bine.

Purceii să se înțarce cam la două luni, în timp de 3-5 zile. Se recomandă ca purceii în curs de înțărcare să fie separați în boxe după greutate și gradul lor de dezvoltare.

Ințărcarea mieilor se face de obicei la vîrsta de $2^1/_2$—3 luni, excepție făcînd mieii merinos care se înțarcă la vîrsta de 3—4 luni. In amîndouă cazurile trebuie să se țină seama de starea de dezvoltare a mieilor, de aceea se recomandă să se înțarce mai întîi cei mai bine dezvoltați. Pentru ca trecerea de la hrănirea cu lapte la cea de pășune să nu se facă brusc, se recomandă ca în hrana mieilor să se mărească treptat cantitatea de nutrețuri concentrate.

Vițeii se înțarcă la vîrsta de 6 luni. Ințărcarea vițeilor alăptați direct de la vaci se face reducîndu-se treptat numărul alăptărilor, iar a vițeilor alăptați artificial, reducîndu-se cantitatea de lapte primită conform schemei de alăptare.

Prin hrănirea suplimentară a animalelor tinere și înțărcarea lor rațională, stațiunea experimentală zootehnică Bonțida din regiunea Cluj a obținut rezultate deosebit de frumoase. Astfel, scroafa nr. 20 din varietatea Basna a dat într-un an un număr de 23 de purcei (din două fătări). La vîrsta de 4 săptămîni, lotul de purcei de la o fătare ajunsese la greutatea vie de 72 kg, iar la înțărcare, la 8 săptămîni, a atins greutatea de 152 kg. Tot la această stațiune, de la scroafa nr. 22 s-au crescut 28 de purcei într-un an. La 4 săptămîni, lotul de purcei de la o fătare atinsese greutatea vie de 60 kg, iar la 8 săptămîni, la înțărcare, greutatea de 156 kg.

Creșterea cu grijă și pricepere a animalelor tinere are o mare însemnătate pentru dezvoltarea continuă a șeptelului și ridicarea producției animale.

Prin folosirea metodelor raționale de creștere a animalelor tinere, atît marile unități socialiste, cît și crescătorii din sectorul individual, își pot spori în mod simțitor veniturile, contribuind totodată la o mai bună aprovizionare a populației cu produse de origină animală.

Dr. CURTOV IGOR
din direcția generală a creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Posibilități există, dar nu sînt folosite

In cuprinsul regiunii Iași, ca și în alte regiuni ale țării, desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară a fost stînjenită de ploile abundente căzute la sfîrșitul lunii martie și începutul lunii aprilie. Țăranii muncitori din multe sate și comune s-au străduit însă să învingă greutățile pricinuite de vremea neprielnică. Mobilizați și îndrumați de organele de stat și de cele agricole, ei au ieșit în număr mare la munca cîmpului, arînd și semănînd fiecare porțiune de teren zvîntată. Folosind din plin orice zi bună de lucru și muncind cu hărnicie, țăranii muncitori dintr-un șir de comune au izbutit să are și să semene suprafețe însemnate de teren. Astfel, pînă la 12 aprilie, în raionul Vaslui planul însămînțărilor de primăvară din epoca I a fost realizat în proporție de aproape 80 la sută, iar în raionul Huși, în procent de 72 la sută.

Cu toate acestea, ritmul însămînțărilor în regiunea Iași nu poate fi socotit satisfăcător. In raionul Tg. Frumos, de pildă, deși timpul a îngăduit efectuarea lucrărilor de semănat, totuși acestea sînt foarte mult rămase în urmă. Pînă la 12 aprilie, în întregul raion au fost însămînțate doar 55 la sută din suprafețele planificate pentru epoca I. In ce privește arăturile de primăvară, acestea s-au executat într-un procent și mai mic.

In satele, S.M.T.-urile și gospodăriile de stat din cuprinsul raionului Tg. Frumos, există numeroase atelaje, tractoare și mașini agricole cu care s-ar putea semăna zilnic cel puțin 1405 hectare. Datorită însă faptului că mijloacele de lucru existente nu sînt folosite în întregime și cu întreaga lor capacitate, viteza zilnică de lucru la arături și însămînțări se realizează doar în proporție de 30 la sută.

Vina principală pentru întîrzierea arăturilor și însămînțărilor, pentru ritmul neîngăduit de încet în care continuă să se desfășoare aceste lucrări, o poartă sfaturile populare și organele agricole de la comune, care, nefiind îndrumate și controlate permanent de comitetele executive ale sfatului popular raional, n-au îndrumat la rîndul lor, pe toți țăranii muncitori să iasă la munca cîmpului în orice zi bună de lucru.

Deosebit de grav este faptul că în acest raion n-au fost încă terminate pregătirile pentru campania de primăvară. Organele agricole nu s-au îngrijit ca întreaga cantitate de sămînță necesară să fie pînă acum curățită și tratată. De asemenea, ele n-au luat măsuri pentru ca sămînța de cartofi, mazăre și dughie, sosită cu întîrziere, să fie repartizată cît mai operativ producătorilor agricoli.

Nici utilajul agricol nu poate fi socotit în stare perfectă de funcționare. Din primele zile ale campaniei s-au și simțit urmările reparațiilor superficiale făcute tractoarelor în unele S.M.T.-uri și gospodării de stat. La S.M.T. Tg. Frumos și la gospodăria agricolă de stat Războieni, un număr de tractoare s-au defectat pe brazdă în așa hal încît au trebuit să intre din nou în reparație.

In timpul actualei campanii agricole, dat fiind timpul foarte schimbător, inginerii și tehnicienii agronomi au datoria ca, pe baza studierii și cunoașterii situației concrete de pe teren, să arate țăranilor muncitori unde și cum se poate lucra pămîntul. Pentru a face acest lucru foarte important, e necesar însă ca organele agricole să fie tot timpul în mijlocul țăranilor muncitori și pe ogoare, acolo unde se hotărăște soarta recoltei.

Trebuie arătat însă că organele agricole din raionul Tg. Frumos nu-și îndeplinesc așa cum se cere misiunea de mare răspundere ce le este încredințată. Astfel, tov. Lupescu Gheorghe, șeful secției agricole raionale, și inginerul Panait Iancu, tehnician șef, își petrec mare parte din timp la centrul raionului, unde primesc doar vești asupra situației însămînțărilor. La rîndul lor, mulți tehnicieni și ingineri agronomi de la comune au găsit că e mai comod să stea în birouri și să întocmească situații decît să meargă pe teren. Cam în felul acesta „activează" în această perioadă tehnicienii agricoli Matei Elena de la punctul agricol din comuna Strunga, Dumitrescu Verona din comuna Ierbiceni, Brezulean Maria din coumna Lungani și alții. Fiind rupți de teren, ei n-au reușit să stabilească în mod real viteza de lucru la arături și însămînțări, neavînd o evidență precisă a atelajelor existente. De asemenea, ei n-au sfătuit și îndemnat pe țăranii muncitori să se ajute între ei la arat și semănat, cu atelaje, unelte, vite de muncă etc.

Intîrzierea lucrărilor de primăvară se datorește și felului defectuos în care lucrează unele brigăzi de tractoare de la S.M.T. Tg. Frumos. Conducerea acestei stațiuni n-a asigurat toate condițiile pentru executarea la timp și bine a lucrărilor contractate. Astfel, din cauză că trei din tractoarele brigăzii a 4-a, condusă de Dănilă Dumitru, s-au defectat pe brazdă și n-au funcționat 6 zile consecutiv, mulți dintre țăranii muncitori din satele Hăbășești, Cucora și altele au întîrziat cu executarea lucrărilor de arături și însămînțări. Pe de altă parte, unii tractoriști din această brigadă încalcă regulile agrotehnice în executarea lucrărilor agricole. Așa, bunăoară, arăturile și însămînțările făcute pe lotul zootehnic al sfatului popular din comuna Strunga au fost găsite la recepție necorespunzătoare.

In raionul Tg. Frumos sînt suficiente posibilități ca ritmul lucrărilor de arături și însămînțări să fie intensificat. Pentru aceasta, se impune, în primul rînd, ca organele agricole raionale și comunale să desfășoare o stăruitoare muncă de lămurire și mobilizare a țăranilor muncitori, îndrumîndu-i să folosească din plin fiecare oră bună de lucru în cîmp, să muncească neobosit, zi și noapte, cu toate mijloacele, spre a grăbi lucrările de arături și însămînțări. Ele nu trebuie să aștepte ca pămîntul să se zvînte pe suprafețe întinse și ca timpul să se mențină frumos zile de-a rîndul. Pe fiecare porțiune de teren pe care se poate lucra, fie cu tractorul, fie cu plugul tras de vite, fie cu unelte simple, să se lucreze fără întrerupere, folosindu-se la maximum vremea prielnică executării muncilor în cîmp.

ION DRINCU

Referat... și realitate

In numeroase comune din raionul Carei, țăranii muncitori mobilizați și îndrumați de către tehnicienii agricoli au reușit să însămînțeze o mare parte din culturile din epoca I.

Nu același lucru se petrece însă în comuna Tiream. Sfatul popular al comunei precum și tehnicianul agronom Gașpar Ion, în loc să se ocupe de mobilizarea țăranilor muncitori în campania agricolă, informează greșit raionul spunînd că în comuna lor „totul merge bine". Nu aceasta este însă realitatea. Țăranii muncitori din comună nu au unde să curețe sămînța și cu ce însămînța păioasele, deoarece trioarele sînt stricate, iar un număr de 5 din cele 8 semănători nu pot fi folosite, nefiind reparate.

(După o sezisare a corespondentului Pop Vasile).

In brazde noi

Constantin Naziru, președintele gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan", privea catifeaua verde a lanului de grîu ce se întindea pînă la linia fumurie a perdelei de salcîmi. O mare mulțumire i se citea pe față. Nimic mai firesc. Grîul crescuse de un lat de palmă și vălurea în bătaia vîntului. In cele din urmă, Constantin Naziru rupse tăcerea:

— Ai mai văzut în raionul nostru grîu ca ăsta?

— Spun drept că nu.

— Ei, dar să fi venit pe aici acum un an. Prin părțile acestea, pînă în zare, unde se vede perdeaua de salcîmi, nu întîlneai decît tufe dese, roșcate, ca răchita. La începutul primăverii mai creștea printre tufe cîte un firicel sfios de iarbă. Pe vremea arșiței pierea însă orice urmă de verdeață. Numai tufele de cătină creșteau și se înmulțeau. Iarna lupii își făceau sălașul în hățiș și stăteau nevăzuți la pîndă. Dacă vreodată se rătăcea vreo oaie prin tufișuri, n-o mai vedeai. Ciobanii îi găseau peste cîteva zile doar copitele și cîteva fire de lînă... Pe aci domnea cătina.

Oriîncotro ți-ai îndrepta privirile pe hotarul acestei gospodării, întîlnești multe lucruri de care să te minunezi: construcțiile noi, perdelele forestiere, tînăra plantație de pomi fructiferi... Și toate au fost durate de colectiviști prin muncă dîrză.

— Hai să-ți arăt cum se scoate cătina, mă îndemnă președintele. Ca să-ți dai seama ce-i o descătinire, urmă el, ar trebui să vezi întîi o întindere cucerită de aceste tufișuri. Să pui mîna pe un tîrnăcop și să tai o singură rădăcină. Altfel nu știi nimic.

Pornirăm.

*

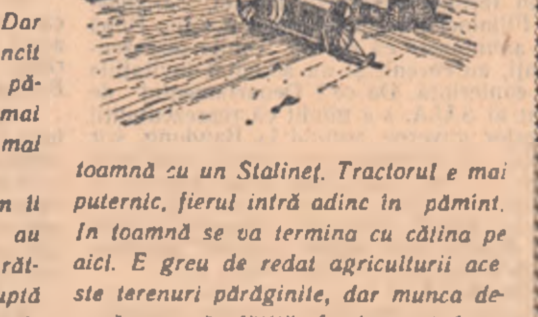
Cîțiva colectiviști, înarmați cu tîrnăcoape, curăță terenul pe o fîșie lată cam de 9 metri. In urma lor se vede, ca pe un cîmp de bătălie, „inamicul" doborît: tufe roșii culcate la pămînt. Oamenii lucrează de zor. Abia cînd ne apropiem se opresc să mai răsufle. Se string în jurul nostru și aprind cîte o țigară. Sînt cinci la număr: Mitrofan Cocoru, Nicolae Bădeanu, Gheorghe Panturu, Dumitrache Caraman și Manolache Bițianu. Toți sînt fruntași la descătinit chiar de la începutul acestei acțiuni. Unul dintre ei aduce o cătină și ne-o arată. E un arbust curios. La suprafață, doar cîteva nuiele subțiri, rădăcina însă e groasă, pivotantă, și se afundă în pămînt pînă la 2 m adîncime. Mitrofan vrea să ne arate cum se scoate cătina. Alege o tufă cu 2-3 ramuri, subțiri, prizărite. Ii caută rădăcina cu tîrnăcopul, a cărui lamă e ascuțită ca o secure. Tîrnăcopul izbește, dar nu-și atinge ținta. Se afundă în mîlul argilo-nisipos din jurul tulpinei. Aceasta se întîmplă de cîteva ori. Apoi se aude o lovitură înfundată. A nimerit. Dar lemnul e tare, impregnat cu săruri. E nevoie de cîteva lovituri puternice, date cu dibăcie, pentru a culca tufa la pămînt. Fiecare rădăcină tăiată cere încordare și atenție. Munca e din cale-afară de grea.

— Vezi, tovarășe, așa se descătinește. Acuma închipuie-ți cîtă muncă ne-a trebuit ca să curățim 100 ha. E ușor să spui „o sută de hectare". Dar suprafața aceasta e atît de mare încît abia o poți cuprinde cu ochii. Un pătrat ale cărui laturi au fiecare nu mai puțin de un kilometru; obosești numai dîndu-i roată.

...Colectiviștii de la „Horia", cum îi spun ei pe scurt gospodăriei lor, au dat o bătălie aprigă cu cătina îndărătnică. E al treilea an de cînd se luptă cu ea. Acum abia înțeleg pe deplin de ce în fiecare dimineață președintele și alți colectiviști se opresc lîngă tarlaua „cea nouă" de grîu. E cea mai mare cucerire a lor. In curînd i se va mai alătura alta și mai nouă: o fîșie de pămînt ca de 19 ha, curățită în iarnă. Terenul acesta a fost arat adînc cu tractoarele în primele zile ale primăverii. Azi vor însămînța aici ovăz.

Pe drumeagul îngust, printre tarlale, se vede un fum vinețiu. Incepe să se audă și motorul unui tractor. Poartă după el o semănătoare. In urma lor, o căruță încărcată cu saci. Ajunși la capătul tarlalei, mecanizatorii fac proba semănătoarei. Mașina este reglată într-o clipită și K.D.-ul intră cu semănătoarea în tarla. Boabele încep a curge din tuburi. In brazdele cele noi, pătrund primele boabe.

— Mai avem vreo 200 de hectare acoperite cu tufișuri de cătină, spune președintele. Dar acestora le vom veni de hac mai ușor. Ne vor ajuta tractoriștii de la S.M.T., care vor veni în

toamnă cu un Stalineț. Tractorul e mai puternic, fierul intră adînc în pămînt. In toamnă se va termina cu cătina pe aici. E greu de redat agriculturii aceste terenuri părăginite, dar munca depusă ne e răsplătită. Anul trecut de pe pămînturile desțelenite am recoltat 2.500 kg de porumb și 1.800 kg de floarea-soarelui la hectar.

...In timpul acesta, semănătoarea s-a îndepărtat. Tractorul abia se mai aude. In vară, se va legăna pe aici un lan galben de ovăz și doar vreo rădăcină smulsă de cormana tractoarelor vor mai aminti că pe aici creștea cătina și-și făceau sălașele lupii cenușii de stepă.

ION BĂLAN

In regiunea Suceava creșterea animalelor la o largă dezvoltare

SUCEAVA 16 (Agerpres). —

In regiunea Suceava creșterea vitelor ia o largă dezvoltare. In anul 1954, efectivul de taurine a crescut față de anul precedent cu 3,2 la sută, al cabalinelor cu 8 la sută, al ovinelor cu 10,4 la sută, iar al porcinelor cu 68,7 la sută.

In raionul Vatra Dornei, extinderea și îmbunătățirea bazei furajere a dus la o creștere simțitoare a șeptelului. Anul trecut în acest raion au fost redate pășunatului în urma defrișărilor peste 5.000 ha., fapt care a favorizat creșterea cu 10—48 la sută a efectivului de taurine, cabaline și ovine. Numărul vitelor a crescut mult și în raioanele Cîmpulung, Gura Humorului, Botoșani, Fălticeni, Darabani. O dată cu creșterea efectivului de vite, în regiune s-a acordat o atenție deosebită raionării raselor. In raioanele Vatra Dornei, Cîmpulung și Gura Humorului 47,3 la sută din taurine sînt de rasă „Pinzgau", iar în raionul Trușești 46,3 la sută din taurine sînt de rasă „Sură de stepă".

In raioanele muntoase, crescătorii de cabaline ameliorează calul „Huțul", iar în raioanele Botoșani, Trușești, Darabani și Dorohoi se desfășoară o largă acțiune de caraculizare a oilor. Anul trecut, la cele 70 stațiuni de însămînțare artificială cu berbeci „Caracul" au fost însămînțate peste 108.000 de oi.

Insemnate succese au fost obținute în raionarea porcilor. In prezent, 90 la sută din porcinele crescute în regiune sînt de rasă „Marele alb".

Crescătorii de vite din regiune aplică pe scară largă metodele înaintate de hrănire. Organizînd judicios conveierul verde, furajînd rațional taurinele și aplicînd mulsul metodic, crescătorii de la stațiunea experimentală I.C.Z.-Popăuți au obținut zeci de mii de litri lapte de vacă peste sarcinile planului anual. Ingrijitorii Ion Șoptică și Constanța Buzuc au muls peste plan, de la o grupă de 29 vaci, aproape 20.000 litri de lapte. De la o vacă de rasă „Sură de stepă" s-a obținut o producție medie zilnică de 32,2 litri de lapte. Zeci de mii de litri de lapte au obținut peste prevederile planului anual și echipele conduse de maistrul crescător de vite Constantin Adochiței, Erou al Muncii Socialiste de la gospodăria agricolă de stat Coțușca.

Insemnate succese la creșterea vitelor au obținut muncitorii de la gospodăriile agricole de stat Ițcani, Șoldănești și Albești, colectiviștii din Roma, raionul Botoșani, Horodniceni, raionul Fălticeni, Mănăuți și Tibeni, raionul Rădăuți, precum și numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale. Țăranul muncitor Gr. Irimescu crește vaci de rasă „Pinzgau". El obține anual producții medii de 2.300-2.400 litri de lapte cu un procent de grăsime de 3,8—4,2 la sută.

In acest an, șeptelul din regiunea Suceava va spori mult. Numărul taurinelor va crește pînă la sfîrșitul anului 1956 cu 16.000 de capete, al cabalinelor cu 5.000, al ovinelor cu 74.800, iar al porcinelor cu 19.000. De asemenea, numărul păsărilor va spori cu 280.000, iar al stupilor cu 22.000.

In vederea dezvoltării creșterii vitelor, în acest an se vor extinde în regiune suprafețele cultivate cu plante furajere, porumb, ovăz, cartofi și se va acorda o atenție deosebită sporirii producției la hectar la aceste culturi. Prin defrișări, distrugerea mușuroaielor, desecări, regenerarea pajiștei, aplicarea de îngrășăminte naturale și chimice, vor fi redate pășunatului peste 10.000 ha. De asemenea, se vor desțeleni și însămînța cu plante furajere mai mult de 12.000 ha. In întreaga regiune se va extinde metoda pășunatului rațional pe sistemul de tarlale și se vor organiza conveiere verzi pe o suprafață de aproape 2.000 ha. Pe lîngă stațiunile de montă naturală, în regiune vor funcționa 86 stațiuni de însămînțare artificială la vaci, cabaline și ovine.

In acest an, la Suceava se va construi un spital veterinar, iar în raioanele Trușești și Săveni, complexe zooveterinare.

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Aplicarea agrotehnicii avansate în cultivarea porumbului — mijloc de sporire a producției la ha

D. FILEV
candidat în științe agricole, laureat al Premiului Stalin

Extinderea semănăturilor de porumb și sporirea producției la hectar la această prețioasă cultură cerealieră și furajeră constituie una din cele mai importante rezerve de mărire a recoltelor globale de cereale și de întărire a bazei furajere.

In condiții favorabile, plantele multor soiuri și hibrizi de porumb ating înălțimea de 2,5—3,5 metri, dau știuleți mari, cu o greutate de 300—400 grame. Numărul știuleților la plante depinde în mare măsură de condițiile de cultivare. Pe o singură plantă pot fi cîte 2—3 știuleți și mai mulți. Cu cît este mai perfecționată agrotehnica aplicată, cu atît vor fi mai mulți știuleți la fiecare plantă. Această productivitate potențială mare este cea mai prețioasă particularitate biologică a porumbului.

In cele mai multe raioane, semănăturile de porumb vor fi extinse mai ales pe seama culturilor cerealiere și furajere mai puțin productive, pe seama desțelenirii pășunilor și fînețelor puțin productive și parțial pe seama pămînturilor ogorite.

Multe colhozuri fruntașe și maeștri ai culturii de porumb au arătat în practică că se pot obține an de an recolte bogate de porumb chiar în condiții atmosferice nefavorabile. Se pot da zeci de exemple în acest sens. E. V. Blajevsk, Erou al Muncii Socialiste, șef de echipă în colhozul „Stalin", raionul Kotovski, regiunea Odessa, strînge în anii de secetă cîte 40—50 chintale și mai mult, iar în anii favorabili strînge în medie cîte 80—100 chintale de porumb la hectar.

Cîte 60—100 chintale de porumb, iar în unii ani cîte 120—150 chintale și mai mult la hectar strîng șefii de echipă, Eroi ai Muncii Socialiste, M. E. Ozernîi, din colhozul Cervonîi Partizan, raionul Lîhovsk, regiunea Dnepropetrovsk, T. F. Martin, din artelul Treti reșaiușci, raionul Kriiopolsk, regiunea Vinița și alții.

Nu numai în Ucraina, R.S.S. Moldovenească, Caucaz și alte regiuni sudice, ci și departe în Nord, unde cultura porumbului a fost introdusă în ultimii ani, multe gospodării au atins în anul trecut cîte 500—800 chintale și mai mult de masă verde și știuleți la ha. In unele colhozuri și sovhozuri recolta a fost mai mare.

Colhozurile fruntașe și unii maeștri în cultivarea porumbului obțin recolte excepționale aplicînd în mod creator agrotehnica diferențiată. Agrotehnica diferențiată are deosebit de importantă pentru crearea de condiții favorabile dezvoltării porumbului în diferitele zone pedo-climatice. Important este să fie asigurate executarea de bună calitate și la timpul optim a lucrărilor principale de pregătire a solului în vederea însămînțărilor de primăvară. Totodată trebuie să se folosească la însămînțare semințe bune de hibrizi sau din soiurile foarte productive, să se obțină o densitate normală și o repartizare uniformă a plantelor pe teren. De asemenea nu trebuie să se neglijeze îngrijirea semănăturilor în tot cursul vegetației, introducerea sub culturile de porumb a îngrășămintelor minerale și locale în cantitate suficientă, precum și lupta împotriva dăunătorilor vegetali și animali. E necesar de asemenea ca recolta să fie strînsă repede și fără pierderi. Respectarea întocmai a tuturor acestor condiții va permite ca în acest an să se obțină pretutindeni recolte bogate de porumb.

După cum se știe, pînă nu de mult porumbul era o cultură care necesita un volum mare de lucrări. Intreținerea semănăturilor cerea îndeosebi mari cheltuieli de muncă. Astfel, la lucrarea mecanizată a semănăturilor numai într-o singură direcție era necesar de obicei la 3—4 prașile un număr de 12—16 zile-om la hectar. Firește, multe colhozuri nu îndeplineau la timp lucrările de întreținere a semănăturilor, ceea ce ducea la mari scăderi de recoltă. Și recoltarea porumbului era o lucrare care necesita un mare volum de muncă.

Aplicarea însămînțatului după metoda cuiburilor așezate în pătrat, metodă care permite executarea lucrărilor de întreținere a culturilor în lungul și latul terenului cu ajutorul mijloacelor mecanizate și strîngerea porumbului cu combinele, a micșorat simțitor cheltuielile de muncă la cultivarea porumbului. Numai la întreținerea culturilor economia de muncă atinge cifra de 9—10 zile-om la hectar.

Practica a dovedit că aplicarea metodei însămînțării în cuiburi așezate în pătrat, precum și lucrările ulterioare executate cu mijloace mecanizate constituie cele mai importante căi pentru obținerea de recolte bogate.

In toamna trecută și în iarnă, în multe raioane cultivatoare de porumb s-au acumulat însemnate cantități de apă în sol, ceea ce constituie o rezervă importantă pentru obținerea unor recolte bogate. Oamenii muncii din agricultură trebuie să acorde o grijă deosebită păstrării întregii umidități acumulate în sol precum și folosirii ei raționale. Acest lucru are o importanță deosebită în raioanele secetoase și semi-secetoase din Sud.

O mare însemnătate pentru păstrarea în timpul primăverii a umidității în sol o are în special aplicarea corectă în toate colhozurile și sovhozurile a lucrărilor agricole de primăvară dinaintea semănatului. Experiențele Institutului de cercetări științifice a economiei cerealiere din Ucraina, precum și practica multor colhozuri din Ucraina au arătat că, pe parcele destinate cultivării porumbului, în afară de boronitul timpuriu de primăvară al arăturii de toamnă, trebuie să se execute două lucrări cu cultivatorul la adîncimi diferite. Prima lucrare se face la o adîncime de 10-12 cm, iar cea de a doua (înaintea însămînțării porumbului) la adîncimea la care se îngroapă sămînța în pămînt. Această lucrare la adîncime diferită a arăturii de toamnă efectuată primăvara contribuie nu numai la menținerea umidității în sol, ci are și o mare importanță în lupta împotriva buruienilor.

Cantitatea suficientă de umezeală din sol creează în acest an condiții favorabile pentru folosirea eficace atît a îngrășămintelor locale, cît și a celor minerale. După datele Institutului de cercetări științifice a economiei cerealiere din Ucraina, aplicarea în sudul Ucrainei sub culturile de porumb a 20 de tone de gunoi de grajd la hectar a mărit în medie în decurs de 2 ani producția la această cultură cu 6 chintale la hectar, iar cultivarea porumbului după o plantă premergătoare îngrășată dă un spor de recoltă de 3—3,5 chintale la hectar.

Pentru sporirea producției de porumb la hectar trebuie să se acorde o atenție deosebită folosirii pe scară largă a hibrizilor și soiurilor de porumb foarte productive. Cei mai buni hibrizi de porumb raionați asigură sporirea producției la hectar în comparație cu soiurile standard cu 15—20 procente și chiar mai mult.

Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. a pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina ca în viitorii 2—3 ani să folosească la însămînțatul porumbului numai sămînță hibridă. Pentru a înfăptui cu succes această importantă măsură, în acest an, în toate regiunile cultivatoare de porumb unde există hibrizi raionați să se însămînțeze întreaga cantitate de sămînță hibridă existentă. In același timp, trebuie să se ia măsuri și în vederea producerii semințelor hibride din prima generație pentru însămînțatul din anul viitor.

O importanță deosebită pentru sporirea producției de porumb la hectar are și eliminarea din materialul de sămînță a știuleților atinși de boli, îndepărtarea din semințele alese pentru semănat a boabelor de la vîrful știuleților, precum și folosirea tratamentului aerotermic al semințelor înainte de semănat, tratarea lor cu granozan și executarea lucrărilor de întreținere la timpul potrivit.

Faptul că în colhozurile fruntașe din Ucraina și din alte raioane ale țării se obțin recolte bogate de porumb pentru boabe și siloz constituie o mărturie că într-adevăr această cultură are posibilități nesecate de sporire a producției la hectar. Cantitățile valoroase ale porumbului trebuie să fie pe deplin folosite de colhozurile și sovhozurile care se ocupă cu cultivarea acestei plante, atît pentru obținerea unei recolte bogate de porumb boabe cît și de masă verde pentru siloz.

Incheierea tratativelor dintre delegația guvernamentală sovietică și delegația guvernamentală austriacă

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Intre 12 și 15 aprilie 1955, delegația guvernamentală austriacă în frunte cu cancelarul federal ing. Julius Raab, și vicecancelarul dr. Adolf Schaerf, pe de o parte, și delegația guvernamentală sovietică în frunte cu V. M. Molotov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., și A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., pe de altă parte, au purtat la Moscova tratative care s-au desfășurat în spirit prietenesc.

In urma tratativelor, părțile au constatat că atît guvernul Uniunii Sovietice, cît și guvernul Republicii Austriace consideră că este de dorit încheierea cît mai grabnică a tratatului de stat privind restabilirea unei Austrii independente și democrate, ceea ce trebuie să servească intereselor naționale ale poporului austriac și întăririi păcii în Europa.

Delegația austriacă a dat asigurări că, în spiritul declarației făcute încă la conferința de la Berlin în 1954, Republica Austriacă intenționează să nu adere la nici un fel de alianțe militare și să nu admită baze militare pe teritoriul său. Austria va duce față de toate statele o politică de independență, care trebuie să asigure respectarea acestei declarații.

Partea sovietică și-a dat consimțămîntul ca trupele de ocupație ale celor patru puteri să fie retrase din Austria după intrarea în vigoare a tratatului de stat cu Austria, nu mai tîrziu de 31 decembrie 1955.

Ținînd seama de declarația guvernelor Statelor Unite ale Americii, Franței și Angliei, publicată la 5 aprilie a.c. în legătură cu năzuința lor spre încheierea cît mai grabnică a tratatului de stat cu Austria, delegațiile Uniunii Sovietice și Austriei își exprimă speranța că în prezent există posibilități favorabile pentru reglementarea problemei austriace prin realizarea unei înțelegeri corespunzătoare între cele patru puteri și Austria.

Guvernul sovietic s-a declarat de acord ca, în spiritul declarației sale făcute la conferința de la Berlin din 1954, să primească echivalentul sumei de 150 milioane dolari, prevăzută în articolul 35 al tratatului de stat, integral în livrări de mărfuri austriace.

Guvernul sovietic a declarat de asemenea că este gata ca, în afară de transferarea către Austria a bunurilor germane aflate în zona sovietică de ocupație, stabilită anterior, să transfere Austriei, imediat după intrarea în vigoare a tratatului de stat, contra unei compensații corespunzătoare, și bunurile societății Dunărene de navigație (D.S.G.), inclusiv șantierul naval de la Korneuburg, toate vasele și instalațiile portuare. El a acceptat totodată să cedeze Austriei drepturile pe care le are în conformitate cu articolul 35 al tratatului de stat asupra terenurilor petrolifere și rafinăriilor de petrol, inclusiv societatea pe acțiuni pentru comerțul cu produse petrolifere (O.R.O.P.), în schimbul livrărilor de petrol brut în proporțiile stabilite între părți.

In afară de aceasta s-a ajuns la un acord ca în viitorul cel mai apropiat să se înceapă tratative avînd drept scop normalizarea relațiilor comerciale între Austria și Uniunea Sovietică.

Delegația sovietică a comunicat delegației austriace că Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a consimțit să examineze în mod favorabil rugămintea președintelui federal al Austriei, dr. Koerner, cu privire la înapoierea în patrie a austriacilor care își ispășesc pedepse în baza sentințelor pronunțate de organele judiciare sovietice. După retragerea trupelor sovietice de ocupație din Austria, pe teritoriul Uniunii Sovietice nu va mai rămîne nici un prizonier de război și nici un civil reținut dintre cetățenii austriaci.

Răsunetul în străinătate al tratativelor sovieto-austriace

AUSTRIA

VIENA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Publicarea comunicatului sovieto-austriac a creat o atmosferă de sărbătoare populară. In toată țara s-au arborat steaguri, poporul austriac se bucură sincer de rezultatele obținute. Delegația guvernamentală austriacă care s-a reîntors la Viena de la Moscova a fost întîmpinată într-o atmosferă festivă.

„In ziua de 15 aprilie întreaga Austrie — se spune în articolul de fond al ziarului „Oesterreichische Volksstimme" — a salutat cu însuflețire rezultatele tratativelor de la Moscova. Cuvîntul „Moscova" era pe buzele tuturora. Poporul austriac a sărbătorit una din cele mai minunate zile de la renașterea republicii. Comunicatul de încheiere a tratativelor de la Moscova arată cît este de sinceră și de nădejde prietenia dintre Uniunea Sovietică și Austria".

„Oesterreichische Volksstimme" descrie felul în care oamenii de rînd din Austria au primit comunicatul cu privire la încheierea cu succes a tratativelor de la Moscova. La o trecere de nivel pe care trebuia să o treacă la 15 aprilie delegația guvernamentală austriacă, care se îndrepta spre Viena venind de la aerodromul Bade-Weslau, feroviarii au așezat un panou pe care erau scrise cuvintele: „Prietenia cu Uniunea Sovietică constituie garanția independenței Austriei". In rîndurile celor care au venit să întîmpine delegația guvernamentală se putea auzi: „Timp de zece ani în problema tratatului de stat nu s-a realizat nici un progres. Iar acum la Moscova, s-a putut obține în scurt timp acest rezultat. Oare aceasta nu s-ar fi putut obține mai curînd dacă s-ar fi dus tratative directe cu Rusia?"

ITALIA

ROMA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Comentînd pe larg succesul tratativelor sovieto-austriace, ziarul „Unita" scrie într-un articol de fond: „Acordul realizat la Moscova confirmă în primul rînd una din principalele teze ale statului sovietic: Rezolvarea problemelor litigioase trebuie căutată pe calea tratativelor sincere și nu printr-o politică de forță..."

Ziarul „Avanti" subliniază că tratatul cu Austria devine „o piatră de încercare a sincerității puterilor occidentale"... „Acordul încheiat la Moscova — continuă ziarul — a reamintit opiniei publice mondiale că drumul tratativelor duse cu răbdare este mai rodnic decît războiul rece și decît orice hotărîri care prevăd înarmarea".

ANGLIA

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunță corespondentul agenției Press Association, luînd cuvîntul la 15 aprilie la Hyde Cheshire, ministrul Sănătății Publice din Anglia a declarat în legătură cu acordul sovieto-austriac următoarele: „Noile realizări obținute la Moscova în ceea ce privește Austria permit să se spere că a fost înlăturată încă una din piedicile cele mai importante în calea normalizării relațiilor dintre Răsărit și Apus. Noi sîntem acum mai aproape de pace decît a fost cîndva vreunul din cei care sînt aci de față".

S.U.A.

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum relatează un corespondent al agenției United Press din Washington, „personalități oficiale americane au aprobat cu rezervă și în același timp cu prudentă acordul sovieto-austriac cu privire la tratatul de stat care urmează să pună capăt ocupației Austriei.

Unele persoane oficiale văd în acest acord un mijloc prin care Rusia încearcă să creeze o zonă neutră în Europa".

Observatorul ziarului „New York Post", Max Lerner, comentînd tratativele sovieto-austriace, subliniază că Uniunea Sovietică duce o politică externă suplă și sugerează ca și Statele Unite să facă același lucru.

Lerner scrie: „Informațiile care ne-au parvenit din Moscova cu privire la tratatul cu Austria trebuie să facă pe Knowlandzi și pe McCarthyi să înțeleagă că afacerile lor merg prost. Tragedia mîncătorilor de foc americani constă în faptul că ei scriu un scenariu după care trebuie să se desfășoare evenimentele internaționale, în timp ce evenimentele iau o altă întorsătură".

Lerner subliniază că contrar pronosticurilor Knowlandzilor, Uniunea Sovietică a consimțit că Austria „să devină liberă cu condiția ca ea să fie neutralizată și să mențină pacea". Declarînd că el nu este de acord cu acei care văd în acțiunile Uniunii Sovietice un „truc", Lerner scrie: „In prezent, Uniunea Sovietică joacă rolul unui bun vecin european".

Invitarea unei delegații agricole sovietice în S. U. A.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS:

După cum se știe, ziarul american „Des Moines Register" a propus acum cîtva timp un schimb de delegații agricole între S.U.A. și U.R.S.S. Guvernul sovietic a sprijinit această propunere și a întrebat guvernul S.U.A. care este atitudinea lui față de această propunere.

Zilele acestea s-a primit din partea primarului orașului Guthrie Center (statul Iowa) din S.U.A., William A. Raisky, o scrisoare adresată președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, în care o delegație agricolă sovietică este invitată să viziteze districtul Guthrie, al cărui centru este orașul Guthrie Center.

In această scrisoare se spune: „Dvs. ați acordat desigur atenție faptului că în articolele lor redacționale ziarele „Des Moines Register" și „Tribune" au propus guvernului sovietic să trimită o delegație de specialiști agricoli în statul Iowa pentru a studia metodele agriculturii americane. Noi înțelegem că există multe piedici care trebuie biruite pentru ca această vizită să poată avea loc. Dar sîntem convinși că dacă acest lucru s-ar realiza, atmosfera de bunăvoință care s-ar putea crea ca urmare a acestei vizite ar putea contribui mult la destinderea încordării existente între țările noastre.

In cazul cînd guvernul Statelor Unite ale Americii va considera că este posibil să permită această vizită, noi am dori mult ca rușii să viziteze districtul Guthrie (statul Iowa), al cărui centru este Guthrie Center. La noi există cele mai diferite soluri care se găsesc pretutindeni în statul Iowa. In afară de aceasta, clima noastră se aseamănă mult cu clima regiunilor agricole din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. In districtul nostru noi creștem un mare număr de porci și de vite atît pentru carne, cît și pentru lapte, păsări și cele mai multe din plantele cerealiere care se cultivă în S.U.A.

Vă exprimăm adînci mulțumiri pentru atenția pe care ne-ați acordat-o și sperăm că această propunere va deveni o realitate".

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a întîlnirii trupelor sovietice și americane pe Elba

— Articol publicat în ziarul „PRAVDA" —

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică un articol în care se spune că în ajunul celei de a 10-a aniversări a întîlnirii trupelor sovietice și americane pe Elba — la 25 aprilie 1945 — unul din participanții la această întîlnire, Josef Polovski, fost soldat în armata americană, a adresat veteranilor americani care au fost de față la această întîlnire o scrisoare în care a cerut ca această dată memorabilă să fie sărbătorită prin noi eforturi în opera de asigurare a păcii între popoare. Polovski, care este în momentul de față secretarul filialei din Chicago a organizației „Veteranii americani ai întîlnirii de pe Elba", a adresat o scrisoare deschisă veteranilor sovietici ai întîlnirii de pe Elba, invitîndu-i să ia parte la adunarea soldaților americani care va avea loc la 25 aprilie la Washington. „Pravda" scrie că a găsit cîțiva dintre ostașii sovietici care au participat la întîlnirea de pe Elba și că le-a făcut cunoscut despre această invitație. Ei sînt gata să plece în Statele Unite imediat ce guvernul S.U.A. va da vizele de intrare.

Conferința țărilor din Asia și Africa

Atenția întregii opinii mondiale se îndreaptă acum spre orașul indonezian Bandung. Aici și-a început de ieri lucrările conferința țărilor din Asia și Africa. Interesul pe care întreaga omenire îl acordă lucrărilor acestei conferințe este îndreptățit. Pentru prima oară în istorie, reprezentanții popoarelor celor două continente se întîlnesc în jurul aceleiași mese. Ei vor discuta la Bandung atît problemele vitale ale popoarelor lor, cît și problemele de care depinde azi asigurarea păcii și securității în lume.

După cum se știe, hotărîrea privind convocarea conferinței țărilor din Asia și Africa a fost luată în cadrul consfătuirii ce a avut loc anul trecut la Bogor între primii miniștrii ai Indiei, Indoneziei, Birmaniei, Pakistanului și Ceylonului. In afară de țările de mai sus, la conferința de la Bandung au mai fost invitate să participe încă 25 de state din Asia și Africa: **Federația Africei Centrale, Afganistan, Arabia Saudită, Cambodgia, R. P. Chineză, Coasta de Aur, Egipt, Etiopia, Filipine, Irak, Iran, Iordania, Japonia, Laos, Liban, Liberia, Libia, Nepal, Siria, Sudan, Tailanda, Turcia, R. D. Vietnam, Vietnamul de Sud și Yemen.** Dintre acestea, doar Federația Africei Centrale a refuzat să-și trimită reprezentanți. La conferință participă deci 29 de state în loc de 30. Aceasta înseamnă că la Bandung s-au întîlnit reprezentanții popoarelor care înglobează trei cincimi din omenire (peste 1.500.000.000 de oameni). Niciodată n-a avut loc o conferință internațională care să aibă asigurată o atît de largă participare. Larga participare la conferință a statelor Asiei și Africei, cît și faptul că unele din aceste state au orînduiri sociale complet diferite, dovedește cît de mult a pătruns în rîndurile popoarelor lor ideea conviețuirii pașnice și a colaborării prietenești. Nu putem să nu apreciem rolul uriaș pe care l-au avut în realizarea acestei conferințe istoricele transformări din viața popoarelor Asiei și creșterea avîntului luptei de eliberare al acestor popoare de sub jugul colonial.

„Convocarea conferinței — scria săptămînalul indian „New Age" — oglindește deșteptarea popoarelor din Asia. Ea oglindește noul raport de forțe existent în Asia. Ea oglindește uriașele victorii ale luptei de eliberare națională pe acest continent și constituie o nouă etapă în mișcarea de eliberare a popoarelor din Asia și Africa".

Faptul că azi aproape jumătate din populația continentului asiatic trăiește în țări de democrație populară a transformat acest continent într-un factor hotărîtor în raportul de forțe existent azi în lume. Azi pe continentul asiatic există un factor important de care depinde în mod categoric menținerea și consolidarea păcii în această parte a lumii — Republica Populară Chineză. Rolul jucat pe plan politic mondial de această mare putere democratică este cu atît mai hotărîtor cu cît ea conviețuiește în bună prietenie cu popoarele Asiei și îndeosebi cu cele două mari state asiatice care au început să se afirme tot mai mult pe arena politică mondială — India și Birmania. Relațiile de prietenie, bazate pe cele cinci principii ale coexistenței pașnice, care s-au stabilit între R. P. Chineză, India și Birmania, au adus o contribuție de seamă la întărirea solidarității dintre popoarele asiatice. Participarea R. P. Chineze la conferința de la Bandung alături de India, Birmania, Indonezia și R. D. Vietnam este o garanție că această conferință se va desfășura la un înalt nivel și va răspunde năzuințelor popoarelor. Reprezentanții R. P. Chineze vor lupta ca problemele ce frămîntă țările participante la conferința de la Bandung să capete rezolvarea justă. De altfel, problemele ce vor sta în centrul dezbaterilor de la Bandung dau ele însești conferinței un caracter și o importanță deosebită. Aici se vor dezbate atît problema contribuției pe care popoarele Asiei și Africei o pot aduce cauzei mondiale a păcii, cît și probleme arzătoare care privesc situația țărilor din aceste continente. Nu va lipsi de pe ordinea de zi problemele colonialismului, rasismului și suveranității naționale. Schimbul de păreri, cît și contactul direct între delegațiile țărilor participante, vor face ca tradiționalele relații de prietenie dintre țările celor două continente să se dezvolte și să se întărească.

Discutarea acestor probleme atît de importante nu poate să nu creeze în rîndurile imperialiștilor îngrijorare și panică. Nu le convine de loc colonialiștilor francezi, englezi și în deosebi colonialiștilor americani că fără participarea lor popoare pe care odinioară le-au stăpînit sau pe care le mai stăpînesc vor discuta soarta acestei stăpîniri. Vorbind despre aceasta, Dennen, comentatorul ziarului „New York Telegram and Sun", remarcă faptul că conferința de la Bandung „ar putea compromite și mai mult prestigiul Statelor Unite în Asia și Africa" și ar face ca Statele Unite să fie înfierate ca o țară imperialistă. Comentatorul subliniază în special faptul că majoritatea covîrșitoare a reprezentanților țărilor Asiei și Africei nu vor sprijini ocuparea de către S.U.A. a Taivanului și a insulelor Penhuledao. Sînt neliniștiți imperialiștii americani mai ales de faptul că la Bandung e prezentă R. P. Chineză. Departamentul de stat al S.U.A. nici n-a ascuns această îngrijorare. Printr-un reprezentant al său, Departamentul de stat al S.U.A. arată că americanii (citește imperialiștii) sînt neliniștiți cel mai mult că la Bandung reprezentanții R. P. Chineze vor lua legătura directă cu oamenii politici din țările pe care S.U.A. se căznește să le țină departe de R. P. Chineză. De aceea, diplomații Washingtonului au făcut tot ce le-a stat în putința pentru a împiedica ținerea conferinței de la Bandung. Inițial, au ordonat unor guverne subordonate — guvernelor Turciei, Tailandei și Filipinelor — să nu participe la conferință. Cînd au văzut că acest lucru nu va reuși totuși să lovească în conferința de la Bandung, au revocat ordinul. Ca prin farmec guvernele Turciei, Tailandei și Filipinelor și-au schimbat poziția. După ce anunțaseră că nu vor trimite reprezentanți, au revenit și au acceptat invitațiile la conferință. De ce? Departamentul de stat al S.U.A. s-a gîndit că reprezentanții acestor guverne, venind la Bandung, vor putea să submineze conferința din interior. Nu vor reuși însă acești avocați ai imperialismului să dovedească că „ridichea-i dulce". Popoarele africano-asiatice au mîncat prea multă „ridiche" colonialistă ca să nu-i fi putut simți gustul.

Dar S.U.A. a luat și alte măsuri pentru a încerca să împiedice succesul conferinței de la Bandung. Așa cum scria redactorul ziarului „Chicago Sun and Times", Frederick Kun, a fost constituită o comisie specială alcătuită din reprezentanți ai Departamentului de stat, Ministerului Apărării, Serviciul Central de Informații și Oficiul pentru operațiile din străinătate. Această comisie elaborează directive pentru ambasadele S.U.A. din toate țările în legătură cu conferința de la Bandung. Revista „Newsweek" scrie că reprezentanților diplomatici ai S.U.A. li s-a ordonat să-și intensifice activitatea pentru a împiedica să fie adoptată — în cadrul conferinței — vreo rezoluție în legătură cu necesitatea admiterii reprezentanților legali ai R.P. Chineze la O.N.U., sau vreo rezoluție cerînd retragerea Statelor Unite din Taivan.

„Dacă asemenea rezoluții vor fi adoptate — scrie revista — ele trebuie cel puțin să întîmpine o opoziție serioasă".

Imperialiștii americani nu s-au mulțumit însă numai cu aceste măsuri. Ei au recurs și la cea mai folosită metodă a spionajului american — crima. Slujindu-se de agenții ciankaișiști, ei au organizat avarierea avionului care transporta o parte din membrii delegației chineze care pleca de la Hongkong la Bandung. Avionul a explodat în aer din cauza avariei și membrii delegației chineze, împreună cu alți călători, au pierit. Autoritățile engleze din Hongkong care fuseseră anunțate de criminala acțiune pe care o pregăteau slugile americane n-au luat nici o măsură. Spionii ciankaișiști urmăreau de fapt să ucidă toată delegația chineză la conferința de la Bandung în frunte cu Ciu-En-lai. Paralel cu această crimă, serviciul de spionaj al S.U.A. a organizat un alt complot în Indonezia.

Agențiile de presă occidentale anunță că autoritățile indoneziene au descoperit acest complot îndreptat împotriva securității participanților la conferința de la Bandung.

Toate aceste „contra-măsuri" luate de imperialiștii americani, care merg de la ordinul dat guvernelor aservite și pînă la crima josnică, dovedesc teama celor ce rîvnesc la stăpînirea lumii față de popoarele celor două continente. Imperialiștii știu ce înseamnă întărirea solidarității popoarelor Asiei și Africei. Ei nu pot să nu înțeleagă că succesul conferinței de la Bandung ar constitui o stavilă puternică în calea planurilor lor agresive. Planurile lor războinice încropite în Asia cu ajutorul lui Cian Kai-și, Bao Dai și Li Sîn Man ar suferi un răsunător eșec. Fără îndoială că reprezentanții popoarelor iubitoare de pace ale Asiei și Africei care participă la conferința de la Bandung vor fi vigilenți. Cu ajutorul delegaților marelui popor liber chinez, vor putea să facă ca urzelile Washingtonului să se năruie și să triumfe ideea colaborării, a păcii și solidarității celor peste 1.500.000.000 de oameni din Africa și Asia.

Ancheta în legătură cu catastrofa avionului indian

DJAKARTA 16 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

Ambasada R. P. Chineze în Indonezia a trimis doi funcționari ai ambasadei să facă cercetări în regiunea unde s-a prăbușit avionul societății indiene de navigație aeriană în urma sabotajului unor agenți americano-ciankaișiști.

Totodată, se anunță că o echipă de anchetă trimisă de guvernul indonezian, alcătuită din experți în probleme de aviație, a plecat de asemenea spre localitatea unde s-a prăbușit avionul indian. Grupul este însoțit de atașatul militar indian la Djakarta.

Autoritățile navale indoneziene au anunțat că din sfărîmăturile avionului au fost scoase alte șase cadavre, dintre care două sînt ale membrilor echipajului. Astfel, numărul cadavrelor descoperite pînă acum se ridică la nouă. Vase din marina militară indoneziană continuă operațiunile pentru descoperirea celorlalte victime.

Avionul ce urma să transporte de la Hongkong la Bandung o parte a delegației chineze a fost avariat de spionii americano-cinkaișiști. Autoritățile engleze din Hongkong, deși au fost avertizate de pregătirea acestei crime, n-au luat nici o măsură.

„Alimentarea" avionului la Hongkong
(Desen de I. Fomicev, reprodus din ziarul „Trud").

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.